

Yaşamınıza "arlı" bir katıyoruz

ELGİN KAN TOPLULUĞU YAYINIDIR

NİSAN
2006

Kurucumuzu Saygıyla Anıyoruz

*Eğer seçebilseydik yolumuzu hangisinden giderdik hedefe;
herkesin gittiği yoldan mı, yoksa az gidilenden mi?
Eğer bilebilseydik kaderi şekillendirir miydik daha şimdiden?*

Ve eğer görebilseydik geleceği karar verebilir miydik daha bugünden korkusuzca?

*Bazı yaşamlar bireyseldir.
Bazıları ise adanmış.*

*Kurucumuz, **ebedi müesseseye** olan inancıyla,
bizleri az gidilen yoldan, cesurca geleceğe taşıdı.*

*O, pek çoklarından farklıydı ve Elginkan Topluluğu’nun inançla üzerinde
yürüdüğü ekolü yarattı.*

İçindekiler

- 4** Ekrem Elginkan bir ekoldü
- 9** Elginkan Vakfı Türk Kültürü Araştırma ve Teknoloji Ödülleri...
- 10** Şirketlerden
- 16** Oylar Ayasofya'ya!
- 18** Tasarım ürünün kişiliğidir
- 21** Ebediyet ve Sürdürülebilirlik
- 22** Akademisyenler mimarlık eğitiminde değişim istiyor
- 26** VALFSEL dünyayla yarışıyor!
- 28** Farkı, fark yaratmak...
- 30** Çöküşten Yükselişe...
- 32** Mizah gülmenin değil, düşünmenin dilidir
- 35** Ajanda

Elginkan

ELGINKAN TOPLULUĞU

Adına İmtiyaz Sahibi

Yücel Unan
Kemeralı Cad. 71/5 34425 Karaköy-İSTANBUL

Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Julide Nemlioğlu
Kemeralı Cad. 71/5 34425 Karaköy-İSTANBUL

Yayın Kurulu

Aylin Alagöz, Ekrem Erkut, Pelin Özkuzey, Sait Demirel, Tuba Bağdat,
Yasemin Öngören, Zafer Sağlam,

Yayın Danışmanı / MPR Pazarlama Halkla İlişkiler A.Ş.

Yayın Türü / Yaygın Süreli

Baskı Tarihi / Nisan 2006

Yazı İşleri

Günseli Özen Ocakoğlu, Türkşan Zeyinoğlu, Banu Aysel, Cihan Aldık

Görsel Uygulama / Osman Uraslı, Pınar Gazanfer, Yasemin Can

Yapım

Rota Yayın Yapım Tanıtım Tic. Ltd. Şti.
Prof. N. Mazhar Ökten Sok. No:1 Rota Binası 34360 Şişli-İstanbul
Tel: 0212 224 01 44 • www.rotaline.com

Baskı ve Cilt

Tor Ofset San. Tic. Ltd. Şti.

İmam Çeşme Caddesi No: 26/2 Ayazağa Şişli-İstanbul • Tel: 0212 332 08 38 (PBX)

İletişim Adresi

Elginkan Holding A.Ş.

Kemeralı Cad. 71/5 34425 Karaköy-İstanbul

Tel: (0212) 293 30 00 • www.elginkan.com.tr

Başlarken...

‘Artı Bir’ dergisinin bu sayısını kişiliği ve profesyonel hayatıyla her kesimden çalışana örnek olan Ekrem Elginkan’a adıyoruz. Elginkan Topluluğu’nun kurucusu ve baş mimarlarından Ekrem Elginkan, yaşadığı çağa damgasını vuran, yaklaşımları ile gelecek nesillere örnek olmuş ender toplum önderlerinden biridir. Bu nedenle; kurucumuzun hayata bakışını ve felsefesini, siz değerli okuyucularımıza ‘Artı Bir’ değer katacağına inandığımız için paylaşmak istedik.

Üçüncü sayımızda, Ekrem Elginkan’ı vefatının 7. yılında, özlemle, sevgiyle ve saygıyla dergimiz sayfaları arasında anmaya karar verdik. Bu nedenle, kendisiyle yaşamı paylaşma şansı yakalamış özel kişiler ile söyleşiler yaptık. Yakınlarının ve çalışma arkadaşlarının tatlı sohbetlerinden birçok değerli anı toplama şansı bulduk. Başkanımızı anma amacı ile çıktığımız bu yolda kimi zaman hüznünlendik, kimi zaman da kendisini yeteri kadar anlatamayacağımızı hissettik ama enerjimiz hiç tükenmedi ve sonunda ortak izlenimde hemfikir olduk: ‘Ekrem Elginkan bir ekoldü’.

İş hayatında başarıyı defalarca tatmış bir yönetici olmasına rağmen hayatı, ‘sevgi ve bilgidir’ diye tanımlayacak kadar ileri vizyona sahip bir kişilikti. Ekrem Bey, çalışanlarınca adaleti ve her alanda kendisi ve çevresi için gösterdiği tutumluluk yaklaşımları ile profesyonel hayata örnek olmuştur. Sahip olduğu geniş vizyonu ve çalışanlarını iş planına katarak yönlendirme yetisi, Ekrem Elginkan’a sadece iş yaşamında başarıyı getirmemiş, aynı zamanda çalışanlarının da gözünde bir idole dönüştürmüştür. Kalabalık şirketleri bünyesinde bulunduran bir Topluluğun nesiller boyu devamını, üstün zekası, sağlığında aldığı doğru kararlar ve yöneticilerini yönlendirmedeki başarısı ile sağlamıştır. Devlete karşı vatandaşlık görevini girişimcilik ruhu ile bütünleştirip ‘vatana hizmet’ anlayışını kurum prensibine dönüştürmüştür. Ömrü boyunca çalışarak yarattığı Topluluğu, ölümünden sonra Türkiye halkı yararına sunmak için Vakıf düşüncesini oluşturmuş bir vatanseverdi aynı zamanda...

Okumaktan zevk alacağını düşündüğümüz bu imrendirici hayat felsefesinin yanı sıra, dergimizde yer alacak diğer konular kısaca; markalarımızın katıldığı fuarlar, tasarımlarımızla farklılık yarattığımız sektörden son gelişmeler, değerli fikir liderleriyle yaptığımız sohbetler olarak sıralanabilir. Gururla okuyacağınıza emin olduğumuz bir yenilik de kurucumuzdan devraldığımız mirasın adeta bir devamı; Valfsel Kromaj tesisimiz sayfalar arasında sizleri bekliyor...

Her üç ayda bir ev ve iş yerlerinize dergimizle konuk olmaya, birbirinden farklı konu ve konukları sizlerle paylaşmaya devam edeceğiz.

Dergimize, görüş ve önerilerinizle değer katmayı sürdürün, size katacağımız ‘artılar’ hızla çoğalsın...

Julide Nemlioğlu

Elginkan Holding A.Ş.

Yönetim Sistemleri Müdürü

Ekrem Elginkan bir ekoldü

Tarihe yaptıkları ve düşündükleriyle damgasını vuranlar aslında bir ekol yaratırlar; hem uygulanabilir yaptıkları hem de söylenegeler düşündükleri.

Öyle pek çok da değildir; her dönem için bir elin parmaklarını geçmez sayıları.

Cumhuriyet Döneminin sancılı yıllarıdır. Ülke her yanıyla bir şantiyeyi andırmaktadır.

Gereksinimler çok ama onu karşılayacak sanayi ürünü azdır.

Hele bir de tutku derecesinde işine

saygı duyan birisi için daha da zordur koşullar.

Ülkemize daha çok mühendis gerekli denilen yıllardayız.

Ekrem Elginkan tesisat taahhüt işlerinde ustadır, ama bir sıkıntısı vardır, projelerinde kullandığı ürünler istediği kalitede değildir.

Önce vanası, sonra musluğu derken koca bir sanayi kurulumunun önderliğinde.

O bir ilktir ve o bir ekoldür...

Daha dergimizin ilk sayısının hazırlıkları başladığı zaman,

Ekrem Elginkan'ı +1'in sayfalarına onu kaybettiğimiz

Nisan ayında taşımaya karar vermiştik.

Sonra da düşünmüştük; bu bir anma yazısı mı olmalıydı, yoksa kurucumuzu yarattığı değerlerle yaşamalı mıydık?

Sonunda Ekrem Elginkan'ı anarken onun bu mücadelesi yaşamında en yakınında olanların anlatımıyla dillendirelim istedik.

“Rahmetli Başkanımızın vasiyeti hepimize...”

Elginkan Vakfı Mütevelli Heyeti değişmez üyesi ve Elginkan Topluluğu Şirketleri İdare Meclisi üyesi Gaye Akçen'in Topluluğa giriş yılı 1997 olmasına rağmen, Ekrem Elginkan ile ailece tanışıklığı çok genç yaşlarına dayanır ve vefatına kadar da devam eder. Onunla ilgili anıları daha bugünkü gibi tazeliğini koruyor. Gaye Akçen için Ekrem Elginkan, yaşamına yön veren birkaç kişiden birisi. Akçen bu etkilenmeyi de şöyle tanımlıyor; “Ben üniversite bitiremedim ama Ekrem Elginkan'ın hayat üniversitesinde okudum. “Bu da benim için hem büyük bir şans hem de büyük bir deneyimdi.” Çünkü; “Hayat mektebi en önemlisi, üniversite okuyorsun kağıtta yazılı, ama hayat mektebini hem yazıyorsun, hem okuyorsun hem de yaşıyorsun” derdi.

Benim için kendisi örnek bir insandı. Bu muhterem, kültürlü insanı anlatabilmek çok zor. Ekrem Elginkan'ı tanımak için onunla aynı ortamı yaşamak gerekir.

“Eğer mühendis olmasaydım, doktor ya da müzisyen olurum”

Ekrem Elginkan yaşam biçimi ve zevkleriyle tam bir İstanbul beyefendisi olmuş her zaman. Kendinden emin ve dimdik yürüyüşüyle çok asil bir görüntüsü olduğunu söylüyor Gaye Akçen. Tabiat aşığı bir insandı, doğa ile iç içe yaşamayı çok sevdi. Müziğe ve resme karşı özel bir ilgi duyan Ekrem Elginkan'ın en sevdiği besteciler, Bach, Beethoven, Bhrams ve Mozart'mış. “Mozart Requiem'i başka bir sevdi ve çok duygulanırdı” diyor Gaye Akçen ve devam ediyor: “Ben bu besteyi çok kasvetli bulduğumu söylediğimde; ‘Önce şu dünyadan kop ve müzik alemine bir dal bakalım, yine böyle mi düşüneceksin?’ demişti. Gerçekten haklıydı, müziği dinledikten sonra farklı bir dünyaya gidiyordu insan.”

Gaye Akçen, Ekrem Elginkan'ın yurtdışı yolculuklarında kendisine sıklıkla eşlik eden Senyör Eberle ile birlikte müzeleri ziyaret ettiklerini ve bazen bir resmin önünde dakikalarca kaldıklarını söylüyor. Böyle zamanlar Ekrem Elginkan için dinlenme zamanlarıydı ve adeta yeniden enerji bulurdu. Çocukken de akerdeon çalarmış ve “Eğer mühendis olmasaydım, doktor ya da müzisyen olurum” dermiş Ekrem Elginkan. “Ancak, onun hayatı Vakıf ve Topluluk'tu. Tek düşündüğü şey, Topluluk, Topluluk ve yine Topluluk'tu. Hep not tutardı. Önem verdiği düşüncelerini büyük harflerle yazardı” diyor Gaye Akçen.

“Hayat nedir?”

Ekrem Elginkan zaman zaman yakın dost ve arkadaşlarına hayatın anlamını sorardı. Bir gün Gaye Akçen'e de “Hayat nedir” diye sormuş. Akçen'in yanıtı ise; “Dünyayı gezip görmek” olmuş. Bu yanıt üzerine: “Sana iki yıl süre, önce iyice bir düşün bakalım” demiş. Akçen cevabı bulamamış ama sorusunu da sormuş; ‘Madem siz bana hayatı öğretensiniz, benim öğretmenimsiniz, bunu da öğretin.’ O zaman Ekrem

Bey; ‘Hayat, sevgi, güzellik ve bilgidir’ demiş. Bu yanıtın anlamı bugün çok daha derin bir biçimde yorumlanıyor Gaye Akçen tarafından; “Sahip olduğu sevgiyi, güzellikleri ve bilgiyi paylaşan biri için bundan daha anlamlı bir hayat tanımı olamaz herhalde” diyor.

Rahmetli Başkanımız herkesi dinler ama yine de kendi bildiği doğruları uygulardı. Benim Başkanım; çabuk hareket eden, çabuk karar veren, verdiği kararların sağlıklı ve doğru olduğunu bize gösteren çok zeki ve mükemmel bir insandı.

Daha uzun yaşamayı niçin istemişti?

Manevi duyguları, önsözleri tıpkı annesi Ümmehan Elginkan gibi çok güçlüydü diyor Gaye Akçen. Ömrünün son günlerine yaklaştığını sanki hissetmişti. Ekrem Elginkan, Topluluğun kendisinden sonra varlıklarını nasıl sürdüreceği sorusuna daha iyi karşılıklar bulmak adına ‘bir beş yıl daha’ yaşayabilmeyi çok arzuladığını söylüyordu sona yaklaşırken. Bir takvim yaprağının arkasında şu not vardı; ‘75 yaş son’. Vefatından sonra odası yerleştirilirken almış olduğu notlarında ne kadar inançlı ve manevi dünyaya ne kadar değer verdiğini gördüm.

Ekrem Elginkan, uzun bir süre, tam 24 yıl boyunca kurduğu fabrikaları ziyaret etmemiştir. Bunun nedenini şöyle açıklıyor Gaye Ak-

çen; “Eğer kendi müdahale etmeden bir topluluk yaşayabiliyor, varlığını sürdürebiliyor ve ilerlemeler kaydedebiliyorsa bu tatmin edici bir yönetim sistemi olacaktı ve amacı da bunun gerçekleştirilmesi idi ve bunu sağlığında görebilmeyi çok istedi.”

“Ben işimle evliyim, Vakfıma bağlıyım”

Neden evlenmediniz diye sorduğumda; “Ben memleketime hizmet etmek için büyümeliyim, büyürken de engellerim olmamalı. Bu yüzden de hiç evlenmemeye karar verdim” dediğini anlatıyor Gaye Akçen ve ekliyor; “O, şimdilerde sayısı yüzbinleri bulan okutuğu çocukları sahiplenir ve işte benim asıl zenginliklerim onlar derdi.”

Savurganlığı sevmeyen, oldukça da tutumlu bir insan olan Ekrem Elginkan; “Fazla harcarsam Vakfın parasını harcamış olurum, o zaman daha az çocuk okuturuz. Ben buna dikkat etmeliyim ki arkadaşlarıma örnek olmalıyım” demişti.

Öte yandan, Türkçe’nin yanlış telaffuz edilmesine de hiç tahammül edemez, televizyon programlarındaki Türkçe kullanımını da tenkit ederdi. “Vakfımda Türkçe ile ilgili çalışmalar yaptıracağım, çünkü in-

sanın en önemli unsuru dilidir” diyerek bu konudaki duyarlılığını Vakfın kuruluş senedine de yazdırdı.

“Topluluğumuz için 2010 yılını düşünüyorum”

Gaye Akçen, Ekrem Elginkan’ı tanımlarken, “Hassas, kararlı, inançlı, şefkatli, dürüst, kültürlü, mütevazı, azimli, tutumlu, nazik ve kibar” gibi birçok özelliği ardı ardına sıralıyor. Ancak birkaç nokta vardı ki, bunlar hem içinde yaşadığı toplumu, hem Topluluğu hem de Vakfı yakından ilgilendiriyor.

Gaye Akçen, Ekrem Elginkan’ın aynı zamanda vizyonunu ortaya koyan bu gerçekleri yaşanmış olaylardan örneklendirerek anlatıyor: “1995 yılıydı. Sayın Başkanımızı, çalışma odasında çok düşünceli buldum. Hayırdır diye sorduğumda; ‘Kızım Topluluğumuzun 2010 yılında nasıl olması gerektiğini düşünüyorum’ dedi. Ebedi müessese fikri üzerinde sıklıkla durur, Vakfı daha ileriye nasıl götürebileceğinin planlarını yapardı.” Bu noktada Elginkan Topluluğu’na sesleniyor Gaye Akçen; “Ben ve Topluluktaki arkadaşlarım bir aileyiz. Ebedi müessese olabilmek için bütün gücümüzle çalışacağımıza inanıyorum. Başkanımızın vasiyeti bizim için şereftir. Bu şerefe layık olacağız.”

“Disiplinli, takipçi ve duyarlı bir insandı”

Ekrem Elginkan’ın kız kardeşi hiç olmadı. Ama Avukat Necla Baltacıoğlu’nu kız kardeşi gibi görüyordu. Elginkan Vakfı Mütevelli Heyeti Başkan Vekili ve değişmez üyesi Avukat Baltacıoğlu, onu tanıdığı için kendisini çok şanslı hissettiğini söylüyor:

“Başkanımızla 1991 yılında arkadaşım Gaye Akçen vasıtasıyla tanıştım. Yaptığımız görüşmede, hukuki bir danışmana ihtiyacı olduğunu söyledi bana. Burada, Başkanımızın hayat hikayesini dinleme fırsatı da buldum. Daha ilk görüşmemizde kendisinin çok değerli bir iş adamı olduğunu anlamıştım.

Tanışmamızdan kısa bir süre sonra da, şirketlerimizin birinde meydana gelen suiistimal nedeniyle Ekrem Elginkan’la tekrar görüştük. Hem kendisinin, hem de şirketlerin bir avukatı vardı. Ancak kimseye bir haksızlık olmadan bu işin halledilebilmesi için dışarıdan bir hukukçunun devreye girmesini istiyordu. Bu yüzden de işi benim takip etmemi istedi. Yaptığımız şikayet üzerine, suiistimal yapan kişi mahkemece cezalandırıldı.

Elginkan Vakfı’nın da değişmez üyesi

Anlattığım olaydan sonra zaman zaman Başkanımızla Kervansaray apartmanındaki evinde şirketler konusunda, şirketlerde çalışan kişiler hakkında ve özel konularda görüşmeler yaptık. Bu arada,

Avukat
Necla Baltacıoğlu

Elginkan Vakfı’nda değişmez üye olmamı ve yine Vakfı’nın Yönetim Kurulunda yer almamı istedi.

Elginkan Vakfı’na üyelik işlerim tamamlandıktan sonra, beni tekrar Kervansaray apartmanındaki evine davet ederek özel ricası olduğunu söyledi. Yaşı ilerlediği için servetini, Elginkan Vakfı’na bırakmak istiyordu. Bunun için de vasiyetname hazırlamamı talep etti. Yaptığım çalışmalar sonucunda, 18 Ekim 1995 tarihli vasiyetname artık hazır. Nitekim bu vasiyetname, mahkemece ve yargıtayca da kabul edildi. Tüm menkul, gayri menkulleri ve şirketlerinin bir bölümünün gelirleri Elginkan Vakfı’na, başkanımızın vefatından sonra geçti.

Örnek alınası bir yol gösterici

Son derece kibar, kültürlü ve çok zarif bir insandı. Klasik Batı Müziği’ni çok sever, bazı tatil günlerinde boğazda bulunan Yılanlı Yalıya beni ve Gaye Hanım’ı da davet eder orada denize bakarak sohbet eder, müzik dinlerdi. İyi bir sanayici ve çok iyi bir işadamıydı. Tüm şirketlerini kendisine devamlı gönderilen raporlardan takip ederdi. Her zaman örnek alınması gereken bir İstanbul beyefendisiydi. Engin kültürü, çok gelişmiş insani yönleri, parlak zekası ve inanılmaz disipliniyle beni çok etkilemişti. Kız kardeşi olmadığı için, beni kız kardeşi olarak kabullendiğini söylemişti. Böyle bir insanı tanımış olduğum ve onunla çalışma fırsatı bulduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum.”

“43 yıllık dostluk, yoldaşlık”

Elginkan Vakfı Mütevelli Heyeti değişmez üyesi Edip Haznedar, Ekrem Elginkan’ın lider otoritesine sahip ama lider gibi görünmeyi sevmeyen, son derece mütevazı bir kimliğe sahip olduğunu söylüyor.

Ekrem Elginkan ile Edip Haznedar’ın tanışıklıkları 1956 yılına dayanıyor. O gün Ekrem Elginkan, Karayollarından ihale almak için makine parkını nasıl genişletebileceği konusunda bilgi almak üzere, hakkında çok iyi duyumlar aldığı inşaat mühendisi Edip Haznedar’ı ziyarete geliyor. Haznedar’ın aynı zamanda İ.T.Ü.’lülü olması sebebiyle ortak noktaları da bulunan Ekrem Elginkan’ın sorularını yanıtladığı gibi daha detaylı bilgi alması için Makine Fen Eğitim Müdürlüğü’ne yönlendiriyor. “Sonradan öğrendim ki, oraya da gitmiş. Makine mühendisi olduğu için konuyu epey incelemiş. İşte o gün başlayan dostluk, Ekrem Bey’in vefatına kadar, tam 43 yıl sürdü” diyor.

Ahde vefa önemlidir

Ekrem Elginkan’ı yakından tanıyanların anlattıklarının ortak paydasını oluşturan kavramlardan biri de ahde vefa. Kıymet bilen, dürüst bir insan olarak tanınıyor o yıllarda Ekrem Bey. Edip Haznedar da bunu dile getirerek; “Müteahhitlik yaptıkları dönemde mesleğim gereği yakın bir ilişkimiz vardı. Sanayie adım attıktan sonra ben taahhüt işleriyle devam ettim. Ancak bir süre sonra beni arayarak ‘İlla ki birlikte çalışacağız’ dedi. İstanbul’un doğalgaz ihalesine girmek için yeniden müteahhitliğe geri döndü.”

En iyi teklifi vermiş olmalarına rağmen bu ihaleyi alamamış olmaları Ekrem Elginkan’ı üzmüş üzmesine ama yıldırmamış. Sadece yönünü yeniden sanayie çevirmesine ve bu alanda yatırım yaparak büyümeye karar vermesine neden olmuş. Bu gelişmeye tanıklık eden Edip Haznedar, Ekrem Elginkan’ın inşaat sektöründen uzaklaşmasını biraz daha geriye giderek şöyle özetliyor: “Ekrem Elginkan, inşaat işlerini Cahit Bey’in yürütmesini öngörmüştü. Kardeşinin beklenmedik vefatı karşısında her ne kadar inşaat işlerini sürdürmek istese de bir gün bana ‘İnşaat yüzde bazında ne kadar kârlı bir iş?’ diye sordu. Ben de makine parkımızı yenilememiz gerektiğini ifade ederek en çok %15 kar edebileceğimizi söyledim. Sanayinin daha kârlı olduğunu ve finansman ihtiyacının belirdiğini söyledi. Belli ki bir karar vermişti.”

Edip Haznedar 1965’li yıllardan söz ediyor. E.C.A. henüz kurulmuş ve kendini var etme noktasında çaba göstermektedir. Daha o yıllarda Elginkan Topluluğu kuruluşlarında kaliteden ödün vermeyen bir anlayışla yol alınmaktadır. Edip Haznedar koşulların zorluğuna rağmen Ekrem

Elginkan’ı asıl yıldırın düşüncenin iş dünyasının içinde kaldığı ‘yalnızlık’ olduğunu söylüyor.

“Kendimiz için değil, ulvi amaçlar için çalışacağız”

Edip Haznedar, Ekrem Elginkan’ın isteği üzerine onunla ilgili iki kitap kaleme almış. Çocukluğundan, ailesinden, kariyerinden ve sanayici kimliğinden söz eden bu kitaplar sebebiyle çok sıklıkla beraber zaman geçirmişler. Haznedar, ‘ebedi müessese’ kavramının ortaya çıkmasını da bu kitap vesilesiyle öğrenmiş: “Ebedi müessese fikrinin temelleri 1954’te atılmış. Elginkan Kardeşler yaptıkları tesisat işleri için gerekli malzeme ithalatında Mustafa Gazioğlu adlı bir şahıstan finansal yardım almışlar. Rahmetli Cahit Elginkan, Mustafa Bey’in yanına gittiği bir gün ondan ‘Bir milyondan sonra para kazanma mücadelesinin zevki kalmıyor’ yanıtını almış ve bunu ağabeyi Ekrem

Elginkan’a söylemiş. O da; ‘Kendin için çalışırsan bir süre sonra zevk almamaya başlarsın. Biz kendimiz için değil, daha ulvi amaçlar için çalışacağız, dolayısıyla bu zevki hiçbir zaman yitirmeyeceğiz’ demiş.”

Ekrem Elginkan’a söylemediğim için pişmanlıklarım var

Edip Haznedar, yakın dostu sıfatıyla Ekrem Elginkan’ı farklı açılardan da değerlendiriyor: “Bir insanı göklere çıkarırsınız ama iyilik etmiş olmazsınız. İyilik ettiğiniz kişi tenkit ettiğiniz kişidir aslında. Çünkü ona kusurlarını düzeltme imkanı verirsiniz. Benim Ekrem Bey’e söyleyemediğim ve sonradan pişman olduğum tespitlerim vardır. Örneğin, bir gün bana kendisinin de muzdarip olduğu yüksek tansiyondan söz etmişti. Ona asabi tansiyonun yaratabileceği tahribattan söz ettim ve bu konuda doktora başvurmasını rica ettim. Doğal yollardan bu rahatsızlığın üstesinden geleceğini söyledi. Aslında tıbbi bilgisi hiç fena değildi Ekrem Bey’in, fakat buna rağmen rahatsızlığını hafife almıştı. Ben de sık sık o zamanlar neden daha ısrarcı olmadım diye hayıflanırım.”

“Politika uzak kalsın benden”

Ekrem Elginkan’ın yaşamında ne politika ne de ortaklık kavramı rağbet görmüş. Dönemin akıllı sanayicileri gibi politikanın cezbedeci ama kuralları belirsiz arenasında olmak yerine sadece sanayici bakışını ve duruşunu tercih etmiş. Edip Haznedar, bu iş rastgele olmaz diyor ve ekliyor: “Hem kaliteli hem de rakiplerinizden ucuz yapacak ve pazarlayacaksınız. Bu arada sürekli büyümeyi düşüneceksiniz. Bu da yetmez kendinizi yenileyeceksiniz. Sadece makinelerinizi değil, kadronuzu, beyninizi de yenileyeceksiniz. Çağdaş hale geleceksiniz. Bunu yapabiliyorsanız rekabet edebilirsiniz, yapamıyorsanız, bunları yapanlar sizi sollar geçer.”

“Ekrem Bey’in dürüstlüğü, işin kalitesine de yansdı”

Elginkan Topluluğu bünyesinde 21 yıl çalıştıktan sonra, Küçükköy’de E.C.A. Yetkili Servisi ve Satış Noktası açan Mehmet Tekin, Topluluk kurucusu Ekrem Elginkan’ın çalışanlarına ne denli önem verdiğini, yaşadıklarından yola çıkarak verdiği örneklerle bizimle paylaştı.

Ekrem Bey nasıl bir insan ve yöneticiydi?

Vizyon sahibi, sözüne güvenilir bir insandı Ekrem Bey. Türkiye için de, dolu dolu bir insandı. Vergisini son kuruşuna kadar vermek, onun için çok önemliydi. Aynı zamanda dört mevsimi olan bir insandı. İlim ve kültür adamıydı.

Ekrem Bey, ziyandan ve israftan da hiç hoşlanmazdı. Teknisyen olarak Elginkan Topluluğu bünyesinde çalıştığım dönemde bir gün, klozetin rezervuarını değiştirmek için Ekrem Bey’in İzmir Çeşme’deki yazlık evine gitmiştim. Bana, “Çıkartırken dikkat et, bunu evdeki yardımcım Rabia Hanım’a vereceğim” dedi. Yeni bir lavabo da takmıştım banyosuna, ama kendisi israf olmasın diye, eski lavaboyu tamamı istemişti. Ekrem Bey’in bu tür davranışları, yaşamımın her karesinde beni etkilemiştir.

Ekrem Elginkan’ın sorunlara yaklaşımı nasıldı?

Ekrem Bey, öncelikle sorunun ne olduğunu anlar, sonra harekete geçerdi. Koordinasyonu severdi, kararlarını da ekibiyle birlikte alırdı. Çünkü, ehil insanların fikrine çok önem veriyordu. Yetkisini de yöneticilere devretmişti. Birisi gelse, binayı yakmaya kalkışsa, ona yakma demezdi. O binadan kim sorumluysa ona söylerdi. Ekrem Bey, ayrıca kaliteye çok önem verirdi ve ondan asla ödün vermezdi. Bu bağlamda, özellikle müşterinin söyledikleri, Ekrem Bey için çok önemliydi.

Ekrem Elginkan’ın felsefesi şirkete ve çalışanlarına nasıl yansdı?

O’nun için, eğitim ve bilim de ayrı bir öneme sahipti. Şirket bünyesinde sürekli eğitimlerimiz olurdu. Elginkan Topluluğu’nda yeni çalışmaya başladığım dönemde, Maltepe’de eğitim alacağımız yere gitmiştik. Kapılar açıldı ve karşımıza Atatürk portresi çıktı. Onun altında

büyük ebatlarda bir yazı, şöyle diyordu: “Yarın kendi evine takılacakmış gibi yap.” Bu, beni ve arkadaşlarımı çok etkilemişti. Ekrem Bey’in en önemli özelliği, dürüstlüğüdür ve bunu, işin kalitesine de yansdırmıştır. Dürüstlük, çalışmak ve sabretmek... İşte, Ekrem Bey için vazgeçilemez ilkelerdi bunlar.

Ekrem Elginkan, evraksız iş yapmazdı. Kendisinden edindiğimiz bir alışkanlık da, her güne dair not almaktı. Ajanda tutma alışkanlığı, gerçekten çok önemli. Tamir amaçlı gittiğimiz evlerde yaptığımız işin takibini de yapardık ve bunları firmaya rapor olarak sunardık. Daha sonra müşterileri arayarak bir sorun olup olmadığını soruyorduk ve tuttuğumuz ajanda sayesinde onlara isimleri ile hitap ediyorduk. Bu da müşterilerin çok hoşuna gidiyordu. Ekrem Bey için insanları sadece çalıştırmak değil, yetiştirmek de önemliydi.

Hak edene, çalışana da mutlaka hakkını verirdi Ekrem Bey. Şirkette çalıştığım dönemde, yılda 12 maaş yerine bazen 16-18 maaş bile aldığım olmuştur. 21 sene Elginkan Topluluğu bünyesinde çalıştım, maaşım da bir gün bile gecikmemiştir. Antalya’ya iş amacıyla, 28 kişilik bir grup

olarak gitmiştik. Günlerden Pazar’dı ve ayın da 30’uydu. Düşünün, maaşlarımız kargoyla Antalya’ya geldi. Oysa ki, ertesi gün sabah erkenden İstanbul’a geri dönecektik.

Ekrem Bey’in manevi değerlere verdiği önem, şirketin her kademesinde de hissediliyordu. Bundan çok uzun yıllar önceydi. Kızımın doğum gününde, şirketten yıldırım telgrafla gelen tebrik yazısı beni çok şaşırtmıştı. O dönemde ülkemizde böyle bir kültürden söz etmek mümkün değildi. Ekrem Elginkan’ın, çalışanlarına verdiği değeri gösteren küçük bir örnekti bu.

Elginkan Topluluğu, dolayısıyla da Ekrem Bey, bana çok farklı şeyler de kazandırdı. Bugün iki çocuğum var. Eğer, burada çalışmayıp, kendi köyümde kalsaydım belki beş çocuk sahibi olmuştum. Burası öyle bir yuva ki, nüfus planlamasının önemini bile burada öğrendim.1975 senesinde İstanbul’a gelip, Topluluk bünyesinde işe başladığımda gerçekten çok az şey biliyordum. Bugün, yetkili servis olarak yanımda insan çalıştırıyorum, devlete vergi ödüyorum, ihalelere giriyorum.

Mehmet Tekin

Türk insanının bilimsel ve kültürel birikimine katkıda bulunmak...

Elginkan Vakfı Türk Kültürü Araştırma ve Teknoloji Ödülleri...

Ülkemizin insani, kültürel ve bilimsel birikiminin geliştirilmesine katkıda bulunma misyonuyla yola çıkan Elginkan Vakfı, 2006 yılında yeni bir uygulama başlatarak Türk kültürü ve teknoloji alanında ki araştırma, çalışma ve hizmetleri iki ödülle destekleyecek. Uygulama, Vakıf Mütevelli Heyeti’nin 25 Mart 2005 tarihli toplantısında kabul edilen Ödül Yönetmeliği’ne dayanıyor.

“Türk Kültürü Araştırma Ödülü” kültür değerlerimiz, tarihimizde bizi büyüten örf, adet ve manevi değerlerimiz ve Türkçemiz konularında özgün araştırma ve çalışmalar veya daha önce yapılmış araştırma ve çalışmaların geliştirilmesi yoluyla Türk kültürüne ve dilimize gerçek anlamda katkıda bulunan araştırmacı veya araştırmacı grubuna verilecek.

“Teknoloji Ödülü” ise yeni ürün veya yeni teknik ya da teknolojiye dayalı üretim süreçleri geliştirerek teknolojiye gerçek anlamda katkıda bulunan araştırmacı veya araştırmacı gruplarını hedefliyor.

Ödül kazanan araştırmacılara para ödülü ile birlikte berat verilecek. Para ödülü, Vakıf Yönetim Kurulu tarafından 2006 yılı için her bir dalda 30 000 YTL olarak belirlendi.

Ödüller için aşağıdaki kurum ve kuruluşlar aday gösterebiliyor:

- Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu,
- Türkiye Bilimler Akademisi Konseyi,
- Üniversitelerin senatoları, mühendislik bilimleri, Türk kültürü ve ilgili alanlarda faaliyet gösteren; fakülte, enstitü ve merkezleri,
- Mühendislik bilimleri, Türk kültürü ve ilgili alanlarda faaliyet gösteren kamu-özel sektör kurum ve kuruluşları,
- TÜBİTAK Araştırma Grupları Yürütme Komiteleri,
- Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi Geliştirme ve Destekleme İdaresi Başkanlığı (KOSGEB),
- Türkiye Teknoloji Geliştirme Vakfı (TTGV) Başkanlığı,

- Milli Prodüktivite Merkezi Başkanlığı,
- Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Yönetici Kuruluşları
- İlgili Sivil Toplum Kuruluşları

Söz konusu kurum ve kuruluşların önerdikleri adayların özgeçmişlerini, yaptıkları çalışmaları ve öneri gerekçelerini içeren bir dosyayı bir öneri yazısıyla birlikte en geç 15 Haziran 2006 tarihine kadar Vakıf Müdürlüğü’ne göndermeleri gerekiyor.

Aday önerileri Vakıf Yönetim Kurulu tarafından her takvim yılı için oluşturulan Ödül Komisyonlarınca değerlendirilecek. Ödül Komisyonları bir Elginkan Vakfı Yönetim Kurulu üyesi, Elginkan Vakfı Müdürü (Komisyon’un sekreteryasını da üstlenecektir), tercihan Mütevelli Heyeti’nde yer alan üniversitelerden olmak üzere üç üniversite temsilcisi ile ilgili diğer kuruluşlar ve Sivil Toplum Kuruluşlarından toplam iki kişi olmak üzere azami yedi kişiden oluşuyor.

Elginkan Vakfı, Türk Kültürü Araştırma ve Teknoloji Ödülleri ile bu alanlardaki araştırma, çalışma ve hizmetlerin değerlendirilmesi, teşvik edilmesi ve böylelikle Türk toplumuna kazandırılmasını hedefliyor.

2006-

Ödül Programı Takvimi

Aylar	Faaliyetler
15 Mart-15 Haziran 2006	Aday öneri dosyalarının Vakıf Müdürlüğü’ne gönderilmesi
Temmuz-Ağustos 2006	Ödül Komisyonlarının çalışmalarını sonuçlandırmaları ve görüşlerini Yönetim Kurulu’na sunmaları
Eylül-Ekim 2006	Yönetim Kurulu’nun ödül kazananları karara bağlaması ve kazananların kamuoyuna duyurulması

E.C.A. Isı ürünleri Baytur Kozyatağı Konut Projesi'nde

Elginkan Topluluğu Şirketleri'nden EMAS A.Ş., Baytur İnşaat tarafından yapımı gerçekleştirilen, TOKİ destekli projeler kapsamında olan ve mekanik taahhütleri konusunda uzman Ak Mühendislik firmasının yürüttüğü 25 katlı toplam yedi bloktan oluşan 800 dairelik, market, yürüyüş parkuru, yüzme havuzu ve sosyal tesisinin de bulunduğu ve 2005 yılında başlamış olan Kozyatağı Konut projesinde, E.C.A. markalı ısıtma ürünleri ile yer alıyor.

2007 yılı içerisinde tamamlanması öngörülen projede kullanılacak olan E.C.A. De Dietrich Döküm Kazanları, Panel Radyatörler, Termostatik Radyatör Valfleri ile konfor, emniyet ve yakıt tasarrufu sağlıyor. ODÖKSAN Döküm Duş Teknesi de hem estetik hem de uzun ömürlü olması nedeniyle kullanım kolaylığı sağlıyor. E.C.A. De Dietrich Döküm Kazanların kullanıldığı projede, özel geliştirilmiş otomatik kontrol paneliyle iki kazan kaskad olarak çalıştırılacak. Aynı zamanda farklı zon kontrolleriyle sıcak kullanım suyu ve kalorifer tesisatının kontrolü yapılarak, sistemin tam otomatik olması sağlıyor. Sistem dahilinde de sıcak kullanım suyu için ilave bir kapasite kullanılmasına gerek kalmıyor. Eş zamanlı çalışmayı sağlayan kontrol paneli ile yüksek bir yakıt tasarrufu da sağlıyor. Kazanların çatı katına kurulumu ile baca kayıpları en aza indiriliyor. Yedekli su debi kontrol sistemleri de ilave edilip, suyun basıncından da faydalanarak sistemin hem performansı hem de ısı verimliliği artırılıyor. Kazanlar 40 °C gibi düşük sıcaklık seviyelerinde çalışabilme prensibinden dolayı, yıllık toplamda yüksek bir ısı verimliliğine ulaşıyor. Kaskad kurulan sistemde, brülörlerin geniş modülasyon aralığı sayesinde, bahar geçişlerinde oransal çalışarak kazanlar düşük sıcaklıklarda çalışacak.

E.C.A. infomobil filosunu genişletiyor

Elginkan Topluluğu Şirketleri'nden EMAS A.Ş.'nin, yaklaşık 10 sene-den beri kendi bünyesinde tanıtım amaçlı kullanmakta olduğu infomobil araç filosuna, bayilerini de ekleyerek genişletiyor.

Değişen pazar koşullarında gerek tüketici ihtiyaçlarını maksimum düzeyde karşılayabilmek gerekse de ürün ve hizmet kalitesi hakkında tüketicileri anında bilgilendirmek amacıyla hizmet veren infomobil araçlarda E.C.A. markalı kombiler, doğalgaz sobası, havlupanlar, panel radyatörler sergileniyor. E.C.A. markalı kombiler çalışır durumda sergilendiğinden, ziyaret eden tüketiciler ürünlerin işletim sistemleri hakkında detaylı bilgi alabildiği gibi, test etme şansına da sahip olabiliyor.

Hali hazırda Çorlu, İstanbul, Bandırma, Bursa, Balıkesir, İzmir, Kütahya, Adapazarı, İzmit, İnegöl, Yalova, Gemlik, Çanakkale illerini kapsayan bölgede iki adet infomobil, Ankara, Çorlu-Kırıkkale, Eskişehir, Samsun, Konya, Kayseri, Sivas, Erzurum illerini kapsayan bölgede de iki adet infomobil aracı faaliyet gösteriyor. Yaklaşık 160 bin Euro'ya mal olan ve 2006 yılı ilk yarısında faaliyete geçecek olan yeni altı adet infomobil aracın iki adedi EMAS A.Ş. bünyesinde, diğerleri ise EMAS A.Ş.'nin dört ana bayisi tarafından kullanılacak.

Türkiye'de 2005 yılı itibarıyla yaklaşık 17 ilde kullanılmakta olan doğalgazın, 2010 yılında 55 ile ulaşması bekleniyor. EMAS A.Ş., infomobil araç filosunu genişleterek doğalgazın yaygınlaştığı pazarlarda müşterilere en üst seviyede hizmet vermeyi amaçlıyor.

ELGINKAN TOPLULUĞU İLETİŞİM YAYINI

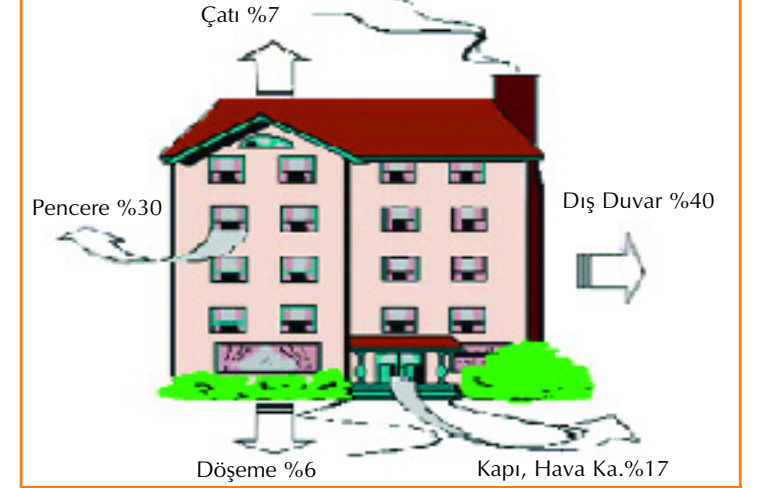
Türkiye'de yetişmiş insan gücüne katkı

E.C.A. satış sonrası müşteri hizmetleri şirketi EMAR A.Ş. tarafından düzenlenip, Elginkan Topluluğu Şirketleri ile Fırat Plastik firması tarafından desteklenen "Sihhi Tesisat Uyum Kursu" 14-18 Kasım 2005 tarihleri arasında Balıkesir 100. Yıl Endüstri Meslek Lisesi'nde 33 sihhi tesisat ve doğalgaz ustasının katılımı ile gerçekleştirildi. Kurs kapsamında, 16 saati teorik, dört saati uygulamalı olmak üzere toplam 20 saatlik eğitim verildi. Eğitim programının sonunda düzenlenen törenle Türkiye İş Kurumu ve Milli Eğitim Bakanlığı onaylı sertifikalar tesisat ustalarına sunuldu. Türkiye genelinde 2000 yılından bu yana uygulanan Sihhi Tesisat Uyum Kursları çerçevesinde yaklaşık bin tesisat ustası sertifika sahibi oldu.

EMAR A.Ş.' den "Ek Garantili Hizmet"

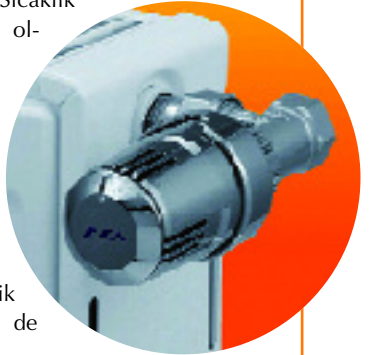
EMAR A.Ş., müşteri memnuniyeti ve marka bağlılığını artırıcı farklı hizmetler geliştirme doğrultusunda çalışmalar yapıyor. Yetkili servisin sabit gelir düzeyini artırarak, iş kapasitesi ve kazancını yükseltmek amacıyla, 2003 yılında belli bir ücret karşılığında kombi müşterilerine yönelik geliştirilen Ek Garantili Hizmet'e talep giderek artıyor. Garanti Yıldızları ve Artı Garanti hizmetleriyle ürün performansı ve verimliliğin sürekli kılınması hedeflenirken, kullanıcı güvenlik ve konforuna da önem veriliyor. Garanti Yıldızları sözleşmesi, garanti süresi dolan ve ilk çalıştırma tarihinden itibaren 10 yılını doldurmamış kombi müşterilerine, Artı Garanti sözleşmesi ise ilk çalıştırması servis tarafından yapılan yeni kombi müşterilerine ücretsiz yedek parça ve işçilik hizmetiyle yılda bir kez de ücretsiz bakım hizmeti verilmesini kapsıyor.

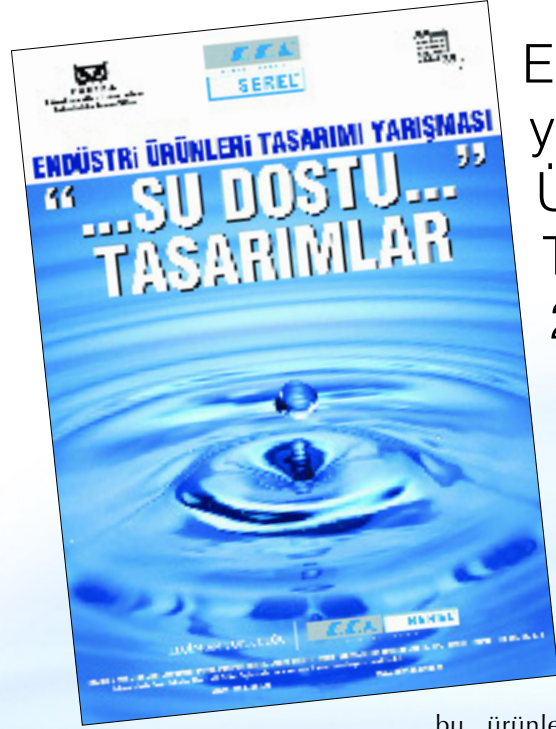
Binalarda ısınmada enerji tasarrufu

Binaların yalıtımı ile %25'den %50'ye varan yakıt tasarrufu sağlanabilir; Isınan hava yükselir, çatıdan dışarıya çıkmaya çalışır. Bu nedenle öncelikle çatının yalıtılması gerekir. Yalıtımda kullanılan cam yünü ve plastik köpüklerle, soğuk hava dışarıdan içeriye giremez, içeriden de sıcak hava dışarıya çıkamaz.

- Evdeki pencereler ve kapılar, ısının dörtte birinin kaybına neden olur. Çift cam veya ısıcam olan pencerelerde ise ısı kaybı yarı yarıya azalır.
- Apartmanlarda da giriş kapılarının çift veya otomatik kapanacak şekilde olması, merdiven boşluklarının dolayısıyla da evlerimizin daha sıcak olmasını sağlar.
- Günümüzde bina kabuğunun iyi yalıtılması halinde sıcaklıklar, 70/55°C ve daha altında olacak biçimde yapılabiliyor. Bu şekilde de maliyetler azalırken, verimin artması da söz konusu olur.
- Kalorifer tesisatının bodrumlardaki dağıtım ve toplama borularının ve vanalarının yalıtımı ile enerji tüketimi azalır. Odaların sıcaklığının artması halinde pencereleri açmak yerine radyatör vanasını kısmak bir çözüm yoludur. Sıcaklık ayarlı termostatik vanalar kullanılarak oldukça büyük ısı tasarrufu sağlanabilir.
- Termostatik Radyatör Vanası; oda sıcaklığı ayarlanan değere gelince radyatörde su dolaşımı kesilir ve odanın normal değerden daha fazla ısınması önlenerek enerji tasarrufu yapılır. Dış hava sıcaklığı ve iç ortam sıcaklığı esas alınarak gece-gündüz ve saatlere göre ayar yapma olanağı sağlayan otomatik kontrol sistemlerinin uygulanması ile de önemli oranda tüketimler azaltılır.

E.C.A. ve SEREL, "...SU DOSTU..." Tasarımları ödüllendiriyor

E.C.A. ve SEREL tasarımda yeni eğilimler yaratmak amacıyla, Mimar Sinan Üniversitesi işbirliğiyle, "...SU DOSTU..." Tasarımlar Yarışması düzenledi. Birinciye 20 000 YTL ödülün verileceği tasarım yarışmasının ödül töreni 11 Mayıs'ta gerçekleşecek.

Yarım yüzyılı geçen sürede daima yaşam kalitesini artıran ürünler üreten Elginkan Topluluğu Şirketleri'nin ve

den tanımlanması ve tasarlanması amaçlanıyor. Bu doğrultuda, hem tasarımların hem de suyun kullanımı ve kalitesinin artırılması (su arıtma, yumuşatma vb.) açısından, gelecekteki yeni çevre kavramlarına daha çok uyum sağlaması ve bu yöndeki yeni tasarım ilkelerinin öncülüğü yapılması hedefleniyor. Çalışmalarda; Su Tasarrufu, Hijyen, Konfor kavramları büyük önem taşıyor.

İki aşamalı yarışmada, su dostu ilkeler çerçevesinde 'ıslak mekanlarda' kullanılan sistemlerin yeniden tasarlanmasının yanı sıra, bu mekanlarda su kullanan sistemlerin evrensel "...SU DOSTU..." kavramları ve ilkeleri çerçevesinde yeni ürünlerin geliştirilmesindeki öncü düşüncelere destek vererek katkıda bulunmak ve bu alandaki başarılı düşüncelerin ve tasarımların ödüllendirilmesi de amaçlanıyor. Son katılım tarihi 3 Nisan olan "...SU DOSTU..." Tasarımlar yarışmasının ödül töreni ise 11 Mayıs'ta yapılacak.

Birincinin 20 000 YTL, ikincinin 9 000 YTL ve üçüncünün 3 500 YTL ödül kazanacağı yarışmada, ayrıca mansiyon alan yarışmacıya 1000 YTL, beş öğrenciye de teşvik amacıyla 500 YTL ödül dağıtılacak.

"... SU DOSTU..." Tasarımlar Yarışması'nın konusu, genel olarak "ıslak mekanlar" olarak belirlendi. Bu kapsamda, ıslak mekanlarda kullanılan sistemlerin ve sıhhi tesisat yapı ürünlerinin (armatür, lavabo, klozet, eviye vb.) tasarımı, çevreye uygunluk, ekonomi, güvenlik ve teknolojik yenilikler bakımından, kullanıcıya dönük olarak yeni-

Meritlife Göl Konakları ve Çeşme Altınyunus'un tercihi E.C.A. ve SEREL

Çevreye ve doğal kaynak kullanımına duyarlı bir yaklaşımın yansıması olan E.C.A ve SEREL ürünleri, Altınyunus Otel ve Meritlife Göl Konakları'nı tercih eden müşterilerine, mutfak ve banyolarında keyifli zamanlar sunuyor. "Yıllarca Beraber" ilkesi ile üretilen bu ürünler, insan sağlığına uygun, toksik ve kanserojen olmayan malzemelerle yapılarak üstün kaliteleriyle, tüketicilere su tasarrufunun yanı sıra hijyen de sağlıyor.

Altınyunus Otel'de de artık E.C.A. ve SEREL'in banyo aksesuarlarıyla konforun ve kolaylığın keyfini yaşamak mümkün. Altınyunus Otel'de bulunan 491 lüks oda, 8 executive suit, kral dairesi, junior suit, sigara içilmeyen odalar, stüdyo, marina ve sahil apart odaları ile engelli odaların tüm armatür, vitrifiye, akrilik küvet ve radyatör vanaları E.C.A. ve SEREL ile donatıldı.

E.C.A. ve SEREL, MeritLife Göl Konakları'nın birinci etap projesinde, banyo ve mutfaklar, projede yer alan 52 dönüm üzerindeki iki sosyal tesis, 17 blok, 15 villadan kurulu sitede, toplam 377 birimlik bir yaşam kentinin tüm armatür, vitrifiye, akrilik küvet ve radyatör vanaları E.C.A ve SEREL tarafından sağlandı.

E.C.A. markalı mutfak ve banyolarda değişim rüzgarları

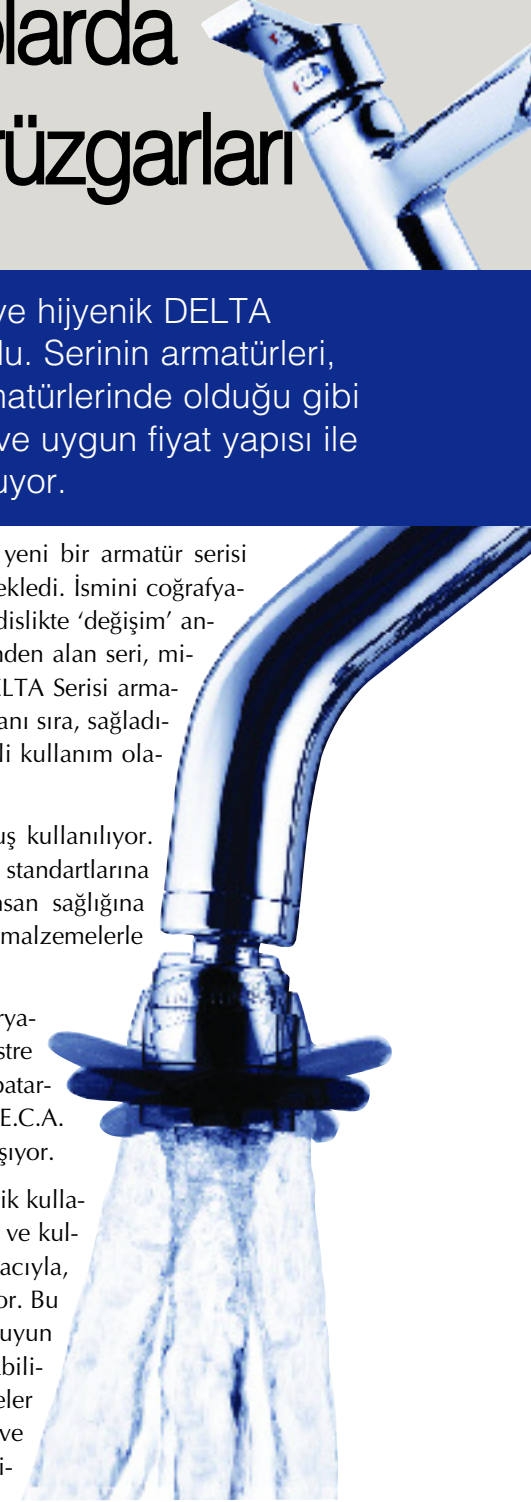
E.C.A., üstün kaliteli ve hijyenik DELTA Serisi'ni pazara sundu. Serinin armatürleri, diğer tüm E.C.A. armatürlerinde olduğu gibi yüksek ürün kalitesi ve uygun fiyat yapısı ile kullanıcılarıyla buluşuyor.

E.C.A., geniş ürün yelpazesine yeni bir armatür serisi olan E.C.A. DELTA Serisi'ni de ekledi. İsmi coğrafyada 'verimli topraklar' ve mühendislikte 'değişim' anlamına gelen 'DELTA' sembolünden alan seri, minimal çizgilere sahip. E.C.A. DELTA Serisi armatürleri, uygun fiyat avantajının yanı sıra, sağladığı hijyen ile kullanıcılara güvenli kullanım olanağı sağlıyor.

Seride, Ø 35 mm seramik kartuş kullanılıyor. E.C.A. DELTA Serisi, TS EN 817 standartlarına uygun olarak, tüm parçaları insan sağlığına zarar vermeyen hijyen belgeli malzemelerle üretiliyor.

Tek gövde lavabo ve eviye bataryası, banyo bataryası ile yarı ankastre banyo bataryası ve ankastre duş bataryası fonksiyonlarından oluşan E.C.A. DELTA Serisi, modern çizgiler taşıyor.

Serinin eviye bataryasında; değişik kullanım amaçlarına uyum sağlaması ve kullanım kolaylığını artırmak amacıyla, 360° hareketli perlatör kullanılıyor. Bu perlatör sayesinde, kullanıcı suyun akış yönünü istediği gibi ayarlayabiliyor ve böylece de yüksek tencereler daha rahat yıkanabiliyor. Banyo ve mutfaklarda DELTA Serisi ile değişim rüzgarları esiyor.

Elginkan Topluluğu Şirketleri Uluslararası Fuarlarda

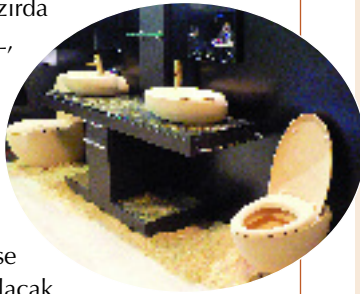
Mostra Convegno Expocomfort Fuarı

28 Şubat - 4 Mart tarihleri arasında İtalya'nın Milano şehrinde gerçekleşen sektörün en büyük ve prestijli fuarında Elginkan Topluluğu Şirketleri geniş ürün yelpazesini iki farklı standta sundu.

Her iki yılda bir İtalya'nın Milano şehrinde gerçekleşen fuar; ısıtma, havalandırma, soğutma, yenilenebilir enerjiler, su ve tesisat teknolojisi alanlarında yerel ve endüstriyel sistemler sergileniyor. Bu sene 35.si gerçekleşen fuar, "Komfor ve Yaşayan Teknoloji" konsepti ile hem ziyaretçilere hem de katılımcılara sektördeki gelişmeleri bütünüyle gözden geçirme fırsatı sundu.

Elginkan Topluluğu Şirketleri Mostra Convegno Expocomfort fuarında geniş ürün yelpazesini iki ayrı standta ziyaretçilerin beğenisine sundu. Yapı ve ısı alanlarında yer alan gerek yeni modelleri gerekse hali hazırda ürün gamında yer alan E.C.A., SEREL, ODÖKSAN, ELBA markalı mamullerini sergiledi.

Isı standında 2006 yılının ikinci yarısında üretime alınacak olan E.C.A. yoğunmalı kombi ziyaretçilerin beğenisine sunulurken, yapı standında ise SEREL A.Ş. tarafından pazara sunulacak olan yeni tasarım Seramik Sağlık Gereçleri büyük ilgi topladı. Elginkan Topluluğu Şirketleri, geniş fırsatlar sunan bu uluslararası platformda yer almanın ayrıcalığını gerek ziyaretçiler gerekse iş ortakları ile beraber yaşadı.

Eleks Fransa'da ürün gamını genişletiyor

Interclima+Elec Fuarı, 17-20 Ocak 2006 tarihleri arasında Paris-Porte'deki Versailles Expo Center'da profesyonelleri ve üreticileri bir araya getirdi.

İki yılda bir düzenlenen fuara, Fransa'daki iş ortağı Aquadelta firması ile birlikte bu yıl ilk kez katılan Elginkan Topluluğu Şirketleri'nden ELEKS A.Ş., E.C.A. markası ile ELBA A.Ş. ve EMAS A.Ş. ürünlerini, ODÖKSAN markası ile de ODÖKSAN A.Ş. ürünlerini ziyaretçilerin beğenisine sundu.

Pazara yeni sunulan E.C.A. markalı kombilerin tanıtımı amacıyla yerel tesisatçılar arasında bir çekiliş de yapıldı. Hergün bir talihliye, bir adet Fortius model kombi verilen organizasyonda, son gün ise bir tesisatçıya yine bir çekilişle, bir haftalık Türkiye seyahati hediye edildi. Markanın üzerinde olumlu etkiler sağlayan bu aktivite, firmanın pazarda yeni bir iş ortağı edinmesini de sağladı. Elginkan Topluluğu Şirketleri, fuar sonrasında Fransa pazarındaki ürün gamına bir yenisini daha ekleyerek pazar payını artırdı.

Rus pazarının anahtarı

Yapı ve ısı alanındaki uluslararası firmaların en etkin şekilde Rus pazarına girebilmeleri ve sağlam iş ortaklıkları kurabilmeleri için en uygun platformu sunan Aqua-Therm Moskova 2006 Fuarı'na, Elginkan Topluluğu Şirketleri'nden ELEKS A.Ş. de katıldı.

Bu yıl 10.su düzenlenen Aqua-Therm Moskova Fuarı, 31 Ocak-3 Şubat 2006 tarihleri arasında Rusya'nın Moskova kentinde gerçekleştirildi. Uluslararası ısı ve yapı alanlarında yer alan üreticilerin ve toptancıların yanı sıra, meslek profesyonelleri, tüketiciler ve perakendecileri de bir araya getiren ve 1997 yılından bu yana, yeni ürün ve hizmetlerini Rus endüstrisine tanıtma fırsatı sağlayan fuarında ELEKS A.Ş., E.C.A., SEREL ve ODÖKSAN markalı ürünleri ziyaretçilerin beğenisine sundu. Fuar süresince; çevre ülkelerdeki hem aktif müşteriler, hem de potansiyel müşteriler tarafından ziyaret edilen standta, ürünleri tanıma fırsatı sunulurken, firmanın pazardaki bilinirliği de sağlamlaştı.

Elginkan Topluluğu Şirketleri'nden ELEKS A.Ş.'nin pazardaki iş ortağı Santeh firmasıyla 2000 yılından beri, yapı ve ısı alanlarında beraber yürüttükleri faaliyetler pazar talepleri doğrultusunda devam edecek.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler:

"Elginkan Topluluğu'na da bu yakışır"

2. Uluslararası Maden Türkiye 2006 Fuarı, 16-19 Şubat 2006 tarihleri arasında Beylikdüzü Tüyap Fuar Alanı'nda yapıldı. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler de fuarın açılışında hazır bulundu.

İlk fuara göre daha hareketli ve kalabalık olan fuarda Elginkan Topluluğu Şirketleri'nden MATEL A.Ş.'nin standı oldukça ilgi çekti. Şirketin standını ziyaret eden Bakan Hilmi Güler, Maden İşleri Genel Müdürü Yener Cander, Yurt Madencilik Geliştirme Vakfı Başkanı Prof. Dr. Güven Önal ve beraberlerindeki diğer davetliler MATEL A.Ş. ve ürünleri hakkında kısa bilgi aldılar.

Standta yer alan Karakiraz Eski Maden Sahası ağaçlandırması resmini de soran Bakan Hilmi Güler'e madeni alınmış ve tahrip edilmiş maden ocağının ağaçlandırıldığı anlatıldı. Bunun üzerine Bakan Güler, çevreye verdiği önemden dolayı "Elginkan Topluluğu'na da bu yakışır" dedi.

Arama kurtarma ekibi tatbikat yaptı

Elginkan Topluluğu Arama Kurtarma Ekibi İstanbul gurubunun 2006 yılı Faaliyet programında belirtilen arazi tatbikatı, 23 Şubat'ta MATEL A.Ş.'nin Şile Şantiyesi'nde Ekip lideri Serdar Şenbayrak başkanlığında 14 kişinin katılımı ile gerçekleştirildi.

Eğitim tatbikatı sırasında çadır kurularak, ekipmanlar üzerinde çalışma faaliyetlerinde bulunuldu. Eğitimciler tarafından konu ekibe anlatıldı ve yıl içinde yapılacak diğer faaliyetler hakkında bilgi verildi.

Personel çalışma elbiselerini giydikten sonra ise, araç yüklemeleri ve tatbikat hazırlıkları yapıldı. Bu kapsamda, arazi şartlarında çadır kurularak; jeneratör, kırıcı ve delici ekipmanları kullanıldı. Ekibe, Sivil Savunma Eğitimi ile ilgili konular anlatıldı. Günün genel değerlendirilmesi yapılarak eğitim bitirildi.

Dünyanın ‘yeni yedi harika’sını seçmek üzere 2000 yılında başlatılan bir oylamada, bu yıl finale kalan 21 aday arasına Türkiye’den yüzyıllara meydan okuyan Ayasofya da girdi. Telefon oylamaları sonucu belirlenecek yeni harikalar, 1 Ocak 2007 tarihinde resmen açıklanacak.

Merkezi İsviçre’de bulunan Yeni 7 Harika Vakfı, dünya üzerindeki insan yapımı eserlerin yok olmasına dikkat çekmek ve onları korumak amacıyla Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO)’nün de desteğini alarak altı yıl önce küresel çapta halkoylaması başlattı. Müze müdürlüğü, film yapımcılığı ve pilotluk yapan İsviçreli mucit Bernard Weber bu projenin yaratıcısı. Şaheser adayları belirleyen Yeni Yedi Harika Vakfı’nın üyeleri arasında, ayrıca UNESCO eski başkanı Federico Mayor ve dünyaca tanınmış mimarlar da bulunuyor.

Jürinin belirlediği, 2000 yıl içinde insan eliyle oluşturulan ve belirli düzeyde korunmuş eserler arasından dünya genelinde internet aracı-

lıği ile yapılan oylamada finale kalan 21 aday bu yılın başında açıklandı. Ayasofya Müzesi de finalistler arasında yer alıyor. Yine açıklanan sonuçlara göre, 200 ülkeden toplam 19 milyon kişi bu yarışmada oy kullandı.

Hem antik hem modern yapıların yer aldığı 21 aday arasından oylama bu kez telefonla devam edecek ve 2007 yılı başında yaşayan yeni yedi harika, televizyon kanalından yapılacak canlı yayınla bütün dünyaya duyurulacak. Oylama sonucunda yeni yedi harika olarak açıklanan yerleri kapsayan bir dünya turuna çıkacak olan Bernard Weber, bu harikaların belgesel filmini çekecek ve bir kitap çıkartacak.

Oylar Ayasofya’ya!

1500 yıllık abide

İşte 21 harika aday

N7W Vakfı tarafından verilen kod numaralarıyla birlikte aday sıralaması şöyledir:

- 01 - Akropolis - Atina
- 02 - El Hamra Sarayı - İspanya
- 03 - Angkor Tapınağı - Kamboçya
- 04 - Chichen Itza - Yucatan, Meksika
- 05 - Kurtarıcı İsa Heykeli - Brezilya
- 06 - Kolezyum - Roma
- 07 - Easter Heykelleri - Şili
- 08 - Eyfel Kulesi - Paris
- 09 - Çin Seddi - Çin
- 10 - Ayasofya - İstanbul
- 11 - Kyomizu Tapınağı - Japonya
- 12 - Kremlin Sarayı - Moskova
- 13 - Machu Picchu Harabeleri - Peru
- 14 - Neuschwanstein Kalesi - Almanya
- 15 - Petra Antik Kenti - Ürdün
- 16 - Gize Piramitleri - Mısır
- 17 - Özgürlük Anıtı - New York
- 18 - Stonehenge Harabeleri - İngiltere
- 19 - Sydney Opera Evi - Avustralya
- 20 - Tac Mahal - Hindistan
- 21 - Timbuktu Kenti - Mali

Orijinal adı Hagia Sofia olan, Türklerin Ayasofya dedikleri yapı, Kutsal Hikmet’e ithaf edilir. Bizans İmparatoru Justinyen “Adem’den beri hiçbir devirde görülmemiş ve görülmeyecek” bir ibadethane yapmak için 532 yılında harekete geçer. İmparator, bu iş için mimar-mühendis Trallesli (Aydınlı) Antemios ile Miletoslu (Balatlı) İsidoros’u görevlendirir ve hiçbir masraftan kaçınmaz. Hristiyanlık aleminin bu en büyük kilisesi beş yılda tamamlanarak, 537’de merasimlerle açılır. Justinyen Ayasofya’sındaki gibi dikdörtgen bir mekan ortasında, dev ölçüde bir merkezi kubbe yapımı, mimarlık tarihinde bir iltir. Bu devirde Ayasofya, bir zevk ve gösteriş ürünü olarak ortaya çıkar. Sonraki devirlerde ise bir efsane ve sembol olarak kabul edilir. Bin yıl süre ile aşılamayan ölçüleri nedeniyle, böyle bir yapının ancak kutsal kuvvetlerin yardımıyla yapılabileceği düşünülür. Her devirde hazineler dolusu harcamalar yapılarak ayakta tutulabilen Ayasofya, Fatih Sultan Mehmet’in 1453 yılında İstanbul’u fethetmesi ile birlikte camiye çevrilir. Böylece 916 yıl baş kilise ve 477 yıl cami olarak iki değişik dinin hizmetinde olan Ayasofya, 1935 yılında Atatürk’ün emri ile müzeye dönüştürülür. Bu yaşta ve bu ebatta günümüze gelebilmiş dünya mimarlık tarihinin ender eserlerindendir.

Mevcut yedi harika

Günümüzde halen ‘Dünyanın yedi harikası’ olarak bilinen yerlerin tümü, M. Ö. 4. yüzyılda Sidonlu Antipatros’un bir şiirinde sayılmış ve aynı liste M.Ö. 2. yüzyılda ise Bizanslı Mühendis Philon’un kitabında da yer almış. Antik Çağ’ın görülmeye değer yedi büyük mimarlık ve heykeltıraşlık şaheseri Efes’teki Artemis Tapınağı, Bodrum’daki Kral Mausoleus’un anıtmazarı, heykeltıraş Phidias’ın Olimpos’taki Zeus heykeli, Rodos Limanı’nın girişindeki dev tunç heykel, Babil’in Asma Bahçeleri, Mısır’da Gize Piramidi ve İskenderiye Feneri’ydi. Tamamı Akdeniz ve çevresinden seçilmiş bu yapıların içerisinde sadece Mısır’daki ‘Gize Piramitleri’, ‘Yeni 7 Harika Vakfı’nın adayları arasında yer alıyor.

Oylama için telefon numaraları

Mevcut harikalardan ikisinin, yani Artemis Tapınağı ve Bodrum’daki anıt mezarın bulunduğu ülkemizden üçüncü bir ‘dünya harikası’ çıkabilir. Siz de Ayasofya’nın yeni yedi harikası arasında yer almasını istiyorsanız aşağıdaki telefon numaralarından birini arayın. Unutmayın! Ayasofya’nın aday kod numarası 10.

- +372 707 02 71 • +372 541 117 32 • +237 225 83 00
- +243 123 05 01 • +261 22 99 00 400 • +43 820 92 13 29
- +423 663 90 02 99

Projeyle ilgili daha detaylı bilgi almak için, “www.n7w.com” adlı internet sitesini ziyaret edebilirsiniz.

Tasarım ürünün kişiliğidir

Endüstriyel tasarımın önemini yıllar önce tespit eden Elginkan Topluluğu bu doğrultuda hem teknik altyapıya hem de insan kaynaklarına yatırım yapmış ve bu duyarlılık, süreç içerisinde önemini hiç yitirmemiştir. SEREL Tasarım ve Proje Geliştirme Müdürü Ferruh Baran, yenilikçi tasarım anlayışının her yeni projede sürdürüleceğini vurguluyor.

Mimar Sinan Üniversitesi Seramik ve Cam Bölümü mezunu olan Ferruh Baran, üniversite öğreniminin ikinci yılında aldığı bursla Elginkan Topluluğu'nun bir üyesi olmuş. Mezun olduktan sonra da Topluluk'ta çalışmaya başlamış. Ferruh Baran'ın daha o günlerde kendisi için belirlediği ilke, her zaman kimlikli ve kişilikli tasarımlar yapma gayreti içinde olmakmış.

Babası da bir seramikçi olan Ferruh Baran, hızlı düşünüp hızlı uygulayan bir tasarımcı ve Anadolu'nun zengin kültürel dokusunun getirdiği avantajları tasarımlarında sonuna dek kullanma çabasında. Baran, bugün her platformda gerek donanım, gerek yazılım, gerekse de sahip oldukları insan kaynağı bakımından rekabet edebilecek düzeyde olduklarını ifade ediyor. Yarıştı öne çıkmanın formülünün ise farklılaşma olduğunu düşünüyor. Bunun da ancak özgün tasarımlarla mümkün olabileceğine inandığını söylüyor.

Seramik Sağlık Gereçleri (SSG) konusunda, genel olarak 1980'li yıllara kadar olan dönemde, ulusal tasarım anlamında özgünlükten bahsetmenin mümkün olmadığını ifade eden Ferruh Baran, üretimin ve kapasitelerin üst noktalara taşındığı bu zaman diliminde, yabancı tasarım stüdyolarının ülkemize bilinçli olarak bilgi ve tecrübe aktarmadığını ve bu nedenle de endüstriyel tasarımımızın gelişmesine engel

Ferruh Baran kimdir?

Yozgat'ta 1964 yılında doğan Ferruh Baran, Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Seramik ve Cam Bölümü'nden 1986 yılında mezun oldu. Aynı yıl, Elginkan Topluluğu bünyesinde yer alan KEPSEL A.Ş.'de tasarımcı olarak çalışmaya başladı. Baran, 2005 yılından bu yana da, SEREL Tasarım ve Projeler Geliştirme Müdürü olarak görevini sürdürüyor. Bunun yanı sıra, Seramik Federasyonu "Seramik Türkiye" dergisi Yayın Kurulu üyesi olan Baran, Topluluk bünyesindeki şirketlerden ELMOR ve EMAR A.Ş.'nin yurt çapında düzenlediği kurslarda ve seminerlerde de eğitmen olarak görev yapıyor.

Ferruh Baran, "şirket olarak güçlü bir tasarım altyapısına sahibiz. Bunu da iç ve dış pazarlara yansıtıyoruz" diyor.

SEREL Tasarım ve Projeler Geliştirme Müdürü Baran, SEREL'in tasarımı bakışını ve yaklaşımını +1 okuyucularıyla paylaşıyor.

Tasarım yapanlar aynı zamanda birer kullanıcıdır...

Günümüzde, internet, yazılı ve görsel medya, tüketici haklarının ciddi olarak ele alınması ve bunun gibi çok sayıda dış etken tüketiciyi etkiliyor. Ferruh Baran, bu gelinen noktada yeni müşteri profilini; bilinçli ve sorgulayan, algıda seçici ve duygusal olarak özetliyor.

Tasarıma başlamadan önce rafine edilmiş bir tüketici ve pazar analizi yaptıklarını, ancak objeleri şekillendirirken daima 'farklı olma' ilkesini göz önünde bulundurdıklarını ifade eden Baran, ortaya çıkan objelerin ilk kullanıcılarının da kendileri olduğunu belirtmekte.

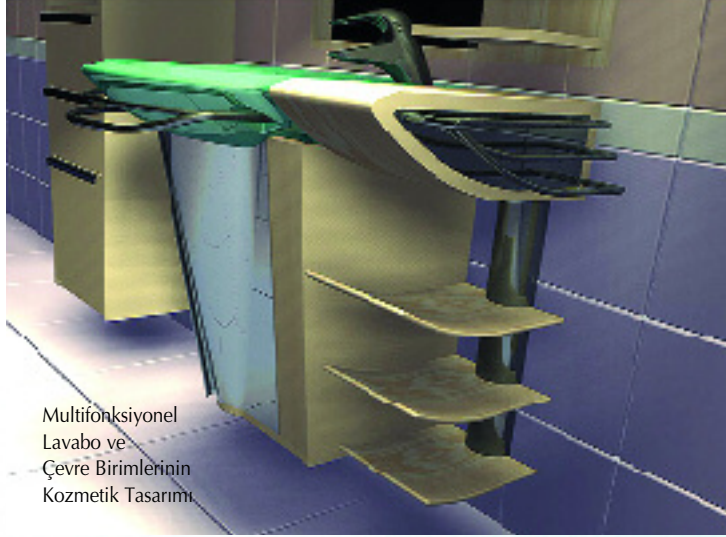
olduğunu düşünüyor. Türk insanın aslında son derece kıvrak bir zekaya sahip ve kavrama kabiliyetinin de üst düzeyde olduğunu belirten Baran, koşulların gerektirdiği donanıma sahip olmaları halinde insanımızın neler başarabileceğine şaşırp kalacağımızı ifade ediyor.

Bu noktadan hareketle, pazarın en önemli beklentisinin, tasarım gücüne bağlı yeni çözümler olacağını vurgulayan Ferruh Baran, 1990'lı yılların başından bugüne kadar önemli gelişmeler yaşandığını söylüyor ve ekliyor; "Üst yönetimler, yavaş yavaş kendi bünyelerinde tasarım birimleri oluşturup, teknolojik anlamda da, gerekli altyapıyı hazırladıktan sonra endüstriyel tasarım ve güzel sanatlar kökenli genç arkadaşlara şans vermeye başladılar. Böylece Türk tasarımcılarının ufku da bir anlamda açılmış oldu. Ülkemiz adına bunu sevindirici bir gelişme olarak görüyorum."

Seramik, heykel, iç mimari ve endüstriyel tasarım gibi farklı formasyonlardaki bireylerin biraraya getirdiği SEREL Tasarım Ekibi, üretkenlikleri ve trendleri yakalamadaki hızlarıyla SEREL'in aydınlık yüzlerini oluşturuyor.

"Ulusal anlamda tasarımın getirisini bilme zorunluluğumuz var ve her platformda bu konuya gereken desteğin verilmesi, herkesin görevi olmalıdır" diyen Ferruh Baran, güçlü tasarım altyapısının önemine işaret ediyor.

Banyoyu ıslak mekandan öte bir “yaşam alanı” olarak tanımlayan Ferruh Baran, mobilyaya uyumlu, konforlu, hijyenik, etkin çözümler getiren tasarımlar yapmaya dikkat ettiklerini vurguluyor. Bu bağlamda paket banyodan söz eden Baran, geçmişten günümüze değişiklikler gösteren tasarım anlayışı ile kullanıcı beklentilerinin aynı potada eritildiğini belirtiyor. Bugünün tasarım anlayışında ıslak mekan ve banyo bir bütün olarak ele alınıyor ve kullanıcıya anahtar teslim paket çözümler üretilip sunuluyor.

Son kullanıcı için belki sadece renk seçimi konusunda alternatif bırakmayı hedefleyen bir sistem yaklaşımı doğrultusunda gelişen bu süreçler, tasarım aşamasının başından sonuna kadar pek çok parametrenin ele alınmasını, kontrolünün sağlanmasını ve tasarım girdisi olarak kullanılan parametrelerin profesyonelce değerlendirilmesini gerektiriyor.

Düşünceden eyleme...

Seramik Sağlık Gereçleri kapsamında, düşünceden eyleme geçiş süresi ise, üretimin basit veya karmaşık olmasına göre değişkenlik gösterebiliyor. Süreci etkileyen faktörler arasında; objenin yapısı, segmentasyon, üretilebilirlik, maliyet ve zaman sayılabilir.

SEREL Tasarım Departmanı, dünyadaki tasarım eğilimlerini üretim sürecine entegre ediyor. Bağımsız tasarım gücünün yanı sıra, belli pazarların özel talepleri sadece o pazara özel olarak da değerlendiriliyor.

Bağımsız ve özgün olarak 1993 yılında tasarlanan Orkide'nin, İngiltere'de 2003 yılında 'yılın banyo takımı' seçilmesinin önemini vurgulayan Baran, müşteri beklentilerine en iyi şekilde cevap verebilen, estetik yanı güçlü ve pazarda

etkin rol oynayabilecek bu tarz tasarımlara devam edeceklerini söylüyor ve ekliyor: “İngiltere’de aldığımız ödül de gösteriyor ki; çalışmalarımızın kıymeti yıllandıkça şarap misali artıyor.”

Mücadelemiz, katma değer yaratmak...

SEREL’in son dönemdeki diğer hedefi seramiğe değer katan sinerjik çözümler üretebilmek. Bu kapsamda Türkiye’de ilk defa klozete entegre edilmiş hijyene dayalı çözümler sunan ürünler var. SEREL’in bu fonksiyonel çözümlerinin son ürünleri; “El Değmeden Taharet Sistemleri”, “SEREL Extraclean” ve “Antibakteriyel Klozet Kapakları.”

Dünyadaki genel eğilimle ilgili son dönemde sadece Seramik Sağlık Gereçleri konusunda değil, objeleri destekleyici teknolojiler ve teknolojik yenilikler geliştirmek vizyonundaki firmalarımızı, dünya pazarlarında görmenin kendisini mutlu ettiğini belirten Baran, ‘sinerji’nin kavram olarak son yıllarda rekabet gücünü ifade ettiğini vurguluyor ve "Bütün mücadelemiz 1+1’i artık üç, dört yapmak. Bu da ister istemez son kullanıcıya hem kaliteli, hem de alınabilir seviyelerde, fonksiyonel ürünler olarak yansıyor" diyor.

Pazarda sınır yok

Zamanın hızla değiştiğini ve buna uyum sağlamanın da çok önemli olduğunu belirten Ferruh Baran, müşterinin isteklerini herkesten önce öngörmenin ve teslimatını da zamanında yapmanın önemine vurgu yapıyor ve şöyle diyor: “Zamanlama, hayati önem arz etmeye başladı. Artık tam zamanında yapmak zorundasınız... üretimi, satışı, müşteri şikayetlerini karşılamayı, kısaca süreçle ilgili hemen her adımı...”

Gerek fiyat gerekse de yeni eğilimlere ayak uydurma konusunda sektördeki diğer firmalarla rekabet halinde olduklarını belirten Baran, müşteri odaklı düşünmeyen firmaların pazarda artık şanslarının olmadığını söylüyor. Bunun yanı sıra, hırs, bilgi açığının giderilmesi, nitelikli personel sayısının yeterliliği ve ortaya çıkabilecek her türlü problemin çözülebilmesi gibi faktörlerin, pazarda rekabet üstünlüğünü de beraberinde getirdiğinin altını çiziyor. “Yurtdışındaki firmalar geçmiş dönemde ürettikleri serilerini yüzey aplikasyonlarıyla makyajlayıp yeniden piyasaya sunmaya hazırlanıyorlar. Pazarda bir tıkanma söz konusu” diyor Ferruh Baran, bu sıkıntıyı kendi bünyelerinde hiç yaşamadıklarını da sözlerine ekliyor.

"Biz, Türk insanına güvendiğimiz ve doğru şeyleri doğru zamanlarda yapabileceğine inandığımız için, tasarım gücümüzü kendi özümüzden, kültürümüzden alıyoruz" diyor Baran, bu sayede, yakın gelecekte Türk tasarımının bir dünya markası olabileceğine inandığını da ifade ediyor.

Üçgen Ayaklı, BTW Pot Lavabo

Ebediyet ve Sürdürülebilirlik

Prof. Dr. Stefano E. D’Anna, Tanrılar Okulu kitabında şirketlerin ilerlemesi ve ebediyen varolması için önemli ilkeler ortaya koyuyor. Elginkan Topluluğu’nun yarım yüzyılı aşan yaşamında hiç taviz vermeden uyguladığı temel ilkeler, Tanrılar Okulu ideolojisiyle örtüşüyor.

Elginkan Topluluğu, kurulduğu günden bu yana, tek bir amaç için yaşıyor. Türk ekonomisinde, iş hayatında, iş ahlakı ve toplum kültürü normlarında değer yaratarak ‘ebedi müessese’ olmayı ve böylece bünyesindeki şirketleri Avrupa’nın ve hatta dünyanın sayılı şirketleri haline getirmeyi hedefliyor.

Prof. Dr. Stefano E. D’Anna’ya göre bir şirketin ebedi olması, dört temel faktöre bağlı. Bunlardan ilki, liderlerin şirket ömrü konusunda oynadığı rolle ilgili. Sürdürülebilirlik, şirket liderlerinin nefesine, mükemmelliğine ve bütünlüğüne sıkı bir şekilde bağlıdır; “Organizasyondaki tek, bütün ve sürekli bir otorite, yönetecek gücü ve kontrolü elinde bulundurur. Bir ya da birçok kaynaktan veya farklı otoriteler tarafından verilen emirler söz konusuysa; şirket yapısında bozulma olur. Bütünlük bozulursa, organizasyon zarar görür ve sona erer. Burada en önemli unsur lider. Lider kötüyse şirket de hastalanır.” Elginkan Topluluğu’nun da bugünlere gelmesini sağlayan en önemli etken, hiç şüphesiz kurucusu Ekrem Elginkan’ın güçlü lider kimliğidir.

Geleceğe uzanan köprüde yola devam etmeyi sağlayan ikinci faktör ise, şirket bütünlüğüdür. Prof. D’Anna, organizasyon bünyesinde kenetlenerek yaşamının başarısının en önemli anahtarlarından biri olduğunu vurguluyor. Elginkan Topluluğu’nun da temel ilkelerinden olan, “Yıllarca Beraber” olmak; müşteri, bayi ve servis ilişkilerindeki devamlılığı ve tatmini sağlamayı esas alıyor.

Şirketlerin yükselmesinde ve sonsuzluğa uzanmasında kilit rol oynayan diğer bir unsur, içeriye bakmaktır. Prof. D’Anna kitabında, şirketin iç müşterilerine, yani çalışanlarına önem vermesi gerektiğini şöyle anlatıyor: “İç müşterilerine hizmet etmen, onların dirlikleri için

direnmen temel ilkeleri sürekli anımsaman demektir. Senin değişimin onları daha canlı, daha sorumlu ve daha özgür kılacaktır.”

Elginkan Topluluğu da varlığının kaynağını çalışanları olarak gördüğünü bakın nasıl ilkeleştiriyor; “Çalışanlarımızda sahiplik duygusunun geliştirilmesi ve girişimcilik ruhunun ön plana çıkarılması yönetim felsefemizin temel taşıdır.”

Son faktör ise, güçlü bir felsefeye sahip olmaktır. “Para gerçek değildir. Gerçek olan kişinin vizyonu, düşünceleridir. Kaynaklar ve para, yalnızca bunların birer doğal sonucu olarak gelir, kişinin ‘düş’üyle aynı hedefe yönelip onun boyutlarını alırlar” diyor Prof. D’Anna bu bağlamda sosyal sorumluluk ilkesinin altını çiziyor; “Dünya, bulunduğu sorumluluk basamağına göre biçimlenir. Ancak ‘sorumlusu oldukların kadarına’ sahip olabilirsiniz. Sorumlulukla zenginlik veya oluşla finansal güç arasında kurulan denklik, kişiye verilebileceklerin, yani emanet edilebileceklerin sınırını ve ayrıca onun ne kadara sahip olabileceğini, ne kadar kavrayabileceğini, elinde ne tutabileceğini gösterir.” Bu anlayışın, şirketlerin varlığını sürdürmesinde ve ilerlemesinde oynadığı rolü şöyle açıklıyor Prof. D’Anna; “Varoluş bizim buluşumuzdur ve bu yüzden sadece bize bağlıdır. Varoluşun bedeli için ön ödeme yap. Eğer isteklerinde samimiyeler, çabalarında başkalarına yardımcı ol. Kendi evreninin kaşifi, olmayı iste. Sonrasında dünya, yapmasını buyuracağın her şeye boyun eğecek ve arzuladıklarının tümünü sana verecektir.” Elginkan Topluluğu, Vakfı aracılığıyla kültürel mirasımızı ve değerlerimizi korumak, yaşatmak, desteklemek ve bu alandaki araştırmaları teşvik etmek, ayrıca nitelikli işgücünün yetiştirilmesini sağlayacak eğitim kurumları açma, işletme ve tüm yurt genelinde sunma misyonu ile hareket ediyor.

Akademisyenler mimarlık eğitiminde değişim istiyor

Mimarlık eğitimi konusunda görüştüğümüz İstanbul Teknik Üniversitesi (İ.T.Ü.) öğretim görevlisi Prof. Dr. Afife Batur ve Mimarlar Odası Genel Başkanı Oktay Ekinçi, Türkiye’de özellikle mimarlık eğitim süresinin yetersiz olduğu konusunda hemfikir.

Mimarın, çevremizi kuşatan mekânları biçimlendirirken estetiğe önem vermesi, tasarladığı yapıların ekonomik, toplumsal ve işlevsel gereksinimlere uygun olması, çevre ve insan sağlığı unsurlarını dikkate almasının şart olduğunu belirten Afife Batur, “Türkiye’deki mimarlık fakülteleri tek bir merkeze, yani YÖK’e bağlı olduğu için kural olarak standart olmalıdır. Ancak bu, bir örnek veya üniform bir müfredattan çok, kalite ve düzey birliği gibi anlaşılması gerekiyor. Bunun için de kural ve ilke ortaklığı sağlayan sistemler belirlenmeli” diyor ve ekliyor: “Gerçekte ise, ülkemizde çevre etkileri, okul binaları, öğretim üyelerinin kalitesi ve sayısı bakımından çok farklı düzeylerde mimarlık okulları bulunuyor. İstanbul gibi bir dünya kentinde mimarlık okumakla, Anadolu’da mimari zenginlik açısından ilk sırada olmayan bir kentte mimarlık okumak başkadır ya da Taşköprü gibi bir binada mimarlık okumakla, estetik olmayan bir binada okumak başkadır. Keza, her alanın kendi uzmanlarının ders verdiği bir okulda okumak başkadır, piyasadaki mimarların katkısı veya bir-iki öğretim üyesi ile eğitim yapan bir okulda okumak başkadır.” Prof. Dr. Batur, ayrıca mimarlık okullarının tekdüze bir teknik eğitim yerine, kendi özgün modellerini geliştirmelerinin de önemli olduğuna işaret ediyor. “Okullar, içinde bulundukları çevre ile daha işlevsel ilişkiler kurabilmelerini sağlayacak modeller geliştirebilmelidir” diyen Prof. Batur vakıf üniversiteleri konusuna da değiniyor. Bazılarının eğitim kadrosunun sayıca yeterli olmadığını ve kurumsallaşma eksiklikleri olduğunu belirtiyor ve “devlet üniversitelerinden daha iyi olduklarını söylemek şimdilik mümkün değil” diyor.

Amaç, estetiğin ve tekniğin bütünlüğü

Mimarlık hem sanat, hem de teknik anlamda yetkinlik gerektirir. Prof. Dr. Batur “mimarlık eğitiminin de amacı bu olmalı” diyor ve ekliyor: “Teknik düzey, öğretilebilirdir ve evrenseldir. Mimarının estetik alanı, sanata, kültüre ve toplumsal sorumluluklar alanına en dönük parçasıdır ve bir kurallar dizgesi olarak öğretilemez.

Prof. Dr. Afife Batur kimdir?

Adana’da doğan Afife Batur, 1959’da İTÜ Mimarlık Fakültesi’nden mezun oldu ve 1960 yılında aynı üniversitede asistan olarak başladığı görevini, 1988 yılından bu yana profesör olarak devam ettiriyor. Son 20 yıldır Restorasyon, Geç Osmanlı Mimarlığı ve Çağdaş Türkiye Mimarlığı üzerinde çalışmalarını yoğunlaştıran Afife Batur, yaklaşık 950 yapıt hakkında bilgi içeren ve bugüne kadar benzeri yayımlanmayan “İstanbul Mimarlık Rehberi”nin de editörlüğünü yapıyor.

Okullarda yaratıcılık geliştirilebilir, örnekler tanıtılır. Mimar adaylarının ve sonra mimarların düşünsel ve görsel belleklerinin sürekli güçlenmesine ve toplumsal sorumluluk bilincinin geliştirilmesine çalışılır. Ancak bu alan, öğretim kadrosunun birikimine, hassasiyetine ve yönlendirmesine bağlı olduğu için her zaman tatmin edici düzeye erişememiş olabilir.”

Ortak bir eğitim standardı

Prof. Dr. Batur, Avrupa Birliği ile bütünleşme sürecinde Türk üniversitelerinin Avrupa’dakilerle ortak kurallar birliğine kavuşması gerektiğinin altını çiziyor. Bu bağlamda akreditasyon, eş kredilendirme sistemlerini gündeme getiriyor; “Avrupa’da 300 ECTS ile mimar olunuyorsa, Türkiye’de de o kredi toplamını sağlayacak bir eğitim olmalı veya yüksek lisansta 360 krediyle mezun olunabiliyorsa aynı sistem bizde de olmalı. Bu yalnızca bir AB sorunu değil, eğitim standardımızın yükseltilmesi ve gelişmenin sürekliliğinin sağlanması bizim kendi sorunumuzdur. Mimarlıktaki dört yıllık eğitim süresi de buna paralel olarak artmalıdır” diyen Prof. Dr. Batur, iç mimarlık, peyzaj mimarlığı, şehir planlama gibi mesleklerin mimarlığa bağlı yan disiplinler olduğunu, ancak ortak bir eğitim alındıktan sonra uzmanlaşmaya gidilmesi gerektiğini de vurguluyor. AB ile ortak standartların sağlanabilmesi ve kendi potansiyelimizin harekete geçirilmesi için de üniversitelerin ve Mimarlar Odası’nın işbirliği yaparak ortak proje geliştirdiğini söyleyen Prof. Dr. Batur, “Mimarlık ve Eğitim Kurultaylarının ilki 2001’de yapıldı. Bunu, 2003’te ve 2005’te yapılan kurultaylar izledi. Mimarlar Odası’nın organizasyonu ile meslek mensupları ve üniversite öğretim üyelerinden oluşan çalışma atölyeleri kuruldu ve böylece Türkiye’de mimarlık eğitiminin sorunları gündeme getirilerek, çözüm önerileri geliştirilmeye çalışıldı” diyor. 3. Mimarlık ve Eğitim Kurultayı’nın başkanlığını yürüten Prof. Dr. Batur, bu konuda çalışmaların süreceğini de belirtiyor.

Ara Eleman Sorunu

Mimarlıkta uygulamanın önemine de değinen Prof. Dr. Batur, mimarlık öğrencilerinin genel anlamda staj zorunluluğu olsun olmasın mimari bürolarda çalıştıklarını ve bunun bir gelenek olduğunu belirtiyor. “Fakat bu stajlar daha kurallı ve planlı bir şekilde olmalı” diyen Prof. Dr. Batur, bazı öğrencilerin staj yapmadığı halde, bir bürodan staj yaptığını dair imza getirebildiğini ifade ederek; “Öğrenci, bunu yaptığı zaman sorununu çözdüğünü zannediyor. Oysa yanılıyor!” diyor. Prof. Dr. Batur, yine mimari uygulamaya yönelik olarak, Türkiye’de bir türlü kapatılamayan en önemli açığın, “ara eleman” ve bunun getirdiği kalitesizlik sorunu olduğunu vurgulayarak; “Ülkemizde, Avrupa veya dünyadaki uygulamaya göre meslek lisesi mezunları statüsünde personel çok sınırlı. Son dönemde, bu mezunların üniversiteye geçmesi için yollar da açılmaya çalışılıyor. Üniversiteye girdikleri zaman, onlara gereksinim duyulan alanlar yine boş kalacak, meslek lisesi mezunlarının uygun ücretlerle istihdam edilecekleri bir ortamı yaratmak çok daha önemli. Ancak bu şekilde ara eleman sorunu çözülür” diyor.

Mimarlıkta yanlış yapma lüksü yok

Mimarlık tarihi insan aklının ve yaratıcılığının tarihidir

Mimarlığın geniş felsefi açımları olan bir tasarım sanatı olduğunu ve geçmişle gelecek arasındaki bağların en iyi şekilde kurulabildiği bir meslek olduğunu belirten Mimarlar Odası Başkanı Oktay Ekinçi, “mimarlık kent tarihinden daha eski, hatta barınma tarihi kadar eskidir” diyor ve ekliyor: “Mimarlık tarihi aynı zamanda insan aklının ve yaratıcılığının tarihidir. Kuş, 100 bin yıldır dünyada varlığını sürdürüyor ama yuvasının içine ikinci bir odayı hala yapamamıştır. Buna karşın insan, ilk çağda tasarladığı sadece bir kapı ve dört duvardan oluşan ‘megaron’dan, bugün gökdelenlere gelmiştir.”

Türkiye ayrıcalığını mimarlık eğitimine yansıtmıyor

Dünya coğrafyası içerisinde mimarlık ve kent birikimlerinin en yoğun olduğu coğrafyanın Anadolu olduğuna işaret eden Ekinçi, “bu nedenle Türkiye, aslında dünyaya mimarlık birikimleri hakkında ders vermesi gereken bir ülkedir” diyor. Birçok ülkenin mimarlık okullarının öğrencileri ve öğretim üyeleri, geleceğin mimarisi konusunda düşler kurabilmek için Tokyo’ya, New York’a değil de Türkiye’deki antik kentlere

Akademik görüş

geldiğini ve geçmişin mimari zenginlikleriyle buluştuğunu kaydediyor. Ekinci, Cumhuriyet’in ilk yılları hariç Türkiye’nin sahip olduğu bu değerleri ve mimarlıktaki ayrıcalığını eğitime yansıtmadığını ve ülkemizdeki mimarlık eğitiminin, mimarlığın özyle bağdaşmayacak hale geldiğini vurguluyor. “Cumhuriyet’in ilk döneminde ulusal mimarlık arayışları, ulusal mimarlık akımları, tarihsel mimari ile çağdaş mimarinin uyumlu beraberliğini sağlayacak tasarım süreçleri, modern mimaride yöresel kimliklerin ön plana çıkacağı arayışlar oldukça yaygındı.”

Mimarlık eğitiminin sorunları

Uluslararası Mimarlar Birliği’ne göre bir mimarlık eğitiminin tam anlamıyla gerçekleşebilmesi için asgari beş yıllık bir süre gerekiyor. Oktay Ekinci; “Biz de bu tezi, bir mimarlık tarihi ülkesi olan ve mimarlığın geçmişten geleceğe kimlik ve kültür değerleriyle ele alınmasının gerektiği, bu nedenle eğitimin de aynı oranda güçlü ve zengin olmasını istediğimiz Türkiye açısından destekliyoruz” diyor ve mimarın, beş yıllık lisans eğitiminin ardından, en az iki yıl

mesleki stajını yapması, uzmanlaşması ve ancak bundan sonra, o alanda mesleki sorumluluk üstlenmesi gerektiğini söylüyor. Bunun için Mimarlar Odası bünyesinde yasa tasarısı hazırladıklarını da sözlerine ekliyor. Ekinci, eğitimin dört yıl olmasının yanında, diğer bir kaygısını da şöyle açıklıyor: “Mimarlık, Güzel Sanatların bir dalıdır, bu nedenle de yetenek ve isteklilik gerektirir. Lise mezunlarını, mimarlık öğrencisi olarak kabul ederken, bu iki koşul mutlaka öngörülmelidir.” Akademi Mimarlık Bölümü’ne girebilmek için 1960’lı yıllarda merkezi sistemden ayrı, sadece Akademi’ye ait ve yaklaşık 15 gün süren bir sınavlar zinciri olduğunu hatırlatıyor. Yetenek ve istekliliği ölçmeye yönelik serbest resim, objeden resim, kompozisyon, resimli kompozisyon, genel kültür gibi alanlarda yapılan bu sınavların daha sonra kaldırıldığına değinen Oktay Ekinci; “Mimarlık, teknik bir eğitimmiş gibi doğrudan doğruya merkezi sisteme bağlandı” eleştirisinde bulunuyor. Şimdi geçerli olan ÖSS sisteminde ise yetenek ve isteklilik süzgecinin olmadığını vurgulayan Ekinci, “Öğrencinin son tercihleri mimarlık olabiliyor, dolayısıyla bu bölümü isteklilik ve yetenekleriyle tercih etmemiş öğrenciler, puanları tuttuğu için mimar oluyorlar. Bu sistemle okuyup mezun olan kuşaklar da, şu anda yapı tasarlıyorlar, yani mimarlık yapıyorlar” diyor.

Oktay Ekinci diğer bir sorun olarak da, mimarlıktaki uzmanlaşmayı gündeme getiriyor. Bunun doğal olduğunu ancak uzmanlaşmanın, Türkiye’de meslekleşme haline geldiğini ve mimarlıktan koptuğunu ifade ediyor. Bu bağlamda kent planlaması örneğini veren Oktay Ekinci, “Fransız Mimarlık Yasası’nın giriş maddesinde mimarlığın, bulunulan çevreye uyumlu katılım sanatı olduğu belirtilmiştir. Bir yapı yarattığınız zaman, o nereye ekleniyor ise, oranın değerlerine saygılı ve oranın değerleri ile uyum içinde olması lazım” diyor. Bu bağlamda mimarlığın, kentsel ve çevresel sorumluluklar içeren bir meslek olduğunu ifade eden Ekinci, mimaride, herhangi bir arsada bir yapı tasarlandığı zaman, o yapının bulunduğu bölgeyi nasıl etkileyeceği ve çevrede meydana gelebilecek değişikliklerin değerlendirilmesi gerektiğini söylüyor. Bunun için de mimarlık altyapısının şart olduğunu vurgulayan Oktay Ekinci, Türkiye’de özellikle 1950’li ve 60’lı yıllarda siyasi faktörlerin etkisiyle Amerikan kültürüne ciddi bir öykünme yaşandığını ifade ediyor. “Amerika’da kentlerin en eskisi 180 seneliktir, biz de ise 180 yıl önce kentler 5 bin, 4 bin, 3 bin senelikti. Amerika’daki mimarlık ve

Oktay Ekinci kimdir?

1952 yılında Balıkesir’de doğan Oktay Ekinci, Devlet Güzel Sanatlar Akademisi (bugünkü Mimar Sinan Üniversitesi) Yüksek Mimarlık Bölümü’nde yüksek öğrenim gördü. Mimarlar Odası’nın çeşitli kademelerinde yöneticilik görevlerinde bulunan Oktay Ekinci, şu anda Mimarlar Odası Genel Başkanı sıfatıyla görevini sürdürüyor. Ayrıca Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Fakültesi’nde öğretim görevlisi olarak çalışan Oktay Ekinci, Cumhuriyet gazetesinde de köşe yazarlığı yapıyor.

şehircilik eğitimi, boş alanlara yeni kent yaratılmasına yöneliktir. Türkiye’de ise böyle olamaz” diyor. Eğitim sürecinde, mimarlık ve kent planlamasının yeniden birleşmesi gerektiğinin altını çizen Ekinci, bu iki eğitimin belirli bir süre birlikte verildikten sonra, uzmanlık olarak ayrılması gerektiğini sözlerine ekliyor. Aksi halde, her iki uzmanlık açısından da ortaya çıkabilecek sorunları şöyle özetliyor; “Kentleri, mimari duyarlılıktan yoksun kent planlarıyla şekillendirmek, geleceğe hazırlamak, mimarisiz kentler yaratmak anlamına gelir. Mimarlar açısından da, kentsel sorumluluklar içinde olmadan, yapı tasarlanması sonucunu doğurur. Kente karşı tasarım yükümlülüğü, uyum kaygısı, kültürel bağlarla ilgili heyecanlar duyulmadan, kenti tanımadan ve gözetmeden yapı tasarımı olamaz ki? Eğer olursa, kimliksiz, uygunsuz, karmaşık ve karakteri bozuk kentler yaratılır.”

İnsanlık mirası riske atılmamalı

Restoratör mimarlığın da, kendi temelini aldıktan sonra ayrı bir uzmanlık dalı olduğunu söyleyen Ekinci, tarihi yapıların restorasyonunun özel bir bilgi birikimi ve sorumluluk gerektirdiğini vurguluyor ve ekliyor: “Tarihi yapı, yanlış restore edilirse, bir değer, hem de geri kazanılması olanaksız bir değer artık yitirilmiş oluyor. Bir mimar asla buna yol açmamalı ve uzmanlığı yeterli olmadan, insanlık mirasını riske atmamalı.” Ekinci, tarihten gelen bir yapıyı, özelliklerini bozmadan çağdaş yaşamla buluşturmak için mimarlık kökenine ihtiyaç olduğunu vurguluyor.

İç mimarlık ve dış mimarlık ayrımını ise özellikle ülkemizde mantıklı bulmadığını söyleyen Ekinci, bunun nedenini şöyle açıklıyor: “Anadolu’daki geleneksel yapı, temelden itibaren yükseldiği zaman iç mimarisiyle beraber yükseldi. Hiçbir zaman bir Safranbolu Konağı bittikten sonra, dönemin insanları dekoratör çağırıp da, Safranbolu Konağı’nı dekore ettirmemiştir. Aynı şey Ege evleri, Mardin evleri, Karadeniz evleri ve her yöre için, hatta anıtsal yapılar için de geçerlidir. Sinan, camilerinin içinde dekoratör mü kullandı?” İç mimarlığın, özellikle ofis binaları için geçerli olduğunu sözlerine ekleyen Ekinci, dekoratörlük için; “Batı mesleğidir, bizle alakasızdır” diyor.

Mimarlıkta hataya yer yok

Türkiye genelinde yeni açılan özel üniversitelerin yeterli eğitim altyapısından yoksun olarak yaşadığını ifade eden Oktay Ekinci, ekipman ve akademik kadro yetersizliğine de işaret ediyor. Bu şekilde açılan okullardan mezun olan öğrencilere, sorumluluk verilmesi halinde de, toplum için son derece sakıncalı durumların ortaya çıktığını vurguluyor. Ekinci, bunun mimarlık açısından da ciddi bir sorun teşkil ettiğini belirtiyor ve devam ediyor: “Mimarlık, öyle bir alan ki yanlış yapma lüksünüz yok. Bir yapı yapıldıktan sonra, ben yanlış yaptım kusura bakmayın, bu yapıyı geri alayım diyemezsiniz. Topluma afedersiniz diyemeyecek tek meslek, mimarlıktır.” Ekinci, bu durumun mimarlığı, diğer sanat dallarından ayıran en önemli özelliklerden biri olduğunu da vurguluyor.

Akademik görüş

Mimarlık eğitimi için öneriler

Batı’da birçok ülkede olduğu gibi lise eğitiminde, öğrencilerin yeteneklerine göre kulvarlara ayrılması gerektiğini söyleyen Oktay Ekinci, liselerde tasarım, geometri, resim, kültür gibi derslerin mimarlığın altyapısını teşkil ettiğini söylüyor ve “Tasarım ve resim yeteneğine, yaratıcılığa sahip olan öğrencilerin ayrı kulvarlarda devam edip, mimarlığa oradan geçmeleri lazım” diyor.

Ayrıca mimarlık bölümüne girişte mutlaka bir yetenek sınavından geçilmesi gerektiğini söyleyen Ekinci, istekliliğin de çok önemli ölçüde dile getirilmesi gerektiğini belirtiyor ve “Sanatla ilgili meslekler heves olmadan, duygusal bağlar olmadan yapılamaz” diyor.

Günümüz mimarisi ve kimlik sorunu

Oktay Ekinci, Atatürk’ün bir konuşmasında, dünyada modern mimarinin bir kimliğe sahip olduğunu, tarihsel zenginliklerle beslenen, onu tekrar etmeyen, onu aşan ama kimlik değerleri olarak da onu yansıtan, onu içselleştiren bir mimariye ihtiyaç olduğunu dile getirdiğini belirtiyor. Günümüzün modern mimari anlayışında ise bunun tam tersine bir durum olduğuna işaret eden Ekinci, “Geçmiş tamamen yadsıyan, tarihsel peyzaj ve kimlikle hiç alakası olmayan ve sanki başka bir ülkenin mimarisi imiş izlenimi yaratan akıllar, ürünler ortada. Bunu Türkiye’deki mimarlık eğitiminin, kendi mimarlık zenginliklerinden uzaklaşmasının bir sonucu olarak görüyorum” diyor.

Ortaklık için çaba gösterdiğimiz Avrupa Birliği’nin bünyesinde kurulan Avrupa Mimarlık Konseyi’nin mimarlık eğitimine yönelik olarak çok önemli kararları bulunuyor. Oktay Ekinci, bunlardan bir tanesini şöyle açıklıyor; “Dünyanın öbür ucundaki yapılaşmaya bakarak mimarlık yapılmaz, mimarlık komşuya bakılarak yapılır.” Bu maddenin çağdaş mimarinin kimliksiz olarak gelişmesine karşı duydukları kaygıları desteklediğini vurguluyor.

Mimarlığın yine diğer sanat dallarından farklı olarak, müşteriye bağlı bir meslek olduğunu söyleyen Ekinci, müşterinin kültürünün, mimarın kültürünü doğrudan belirlediğine işaret ediyor ve “Uluslararası Mimarlar Birliği’nin başkanı olduğu dönemde Mimar Lord Hackney, İstanbul’da bir konuşmamız sırasında ‘mimarlık kültüründen yoksun bir müşteri potansiyeliniz var’ diyerek kibar bir eleştiride bulunmuştu ama bundan mimarlar da etkileniyor” diyor.

Bu noktada, Nasreddin Hoca’nın meşhur “Parayı veren düdüğü çalar” sözünü hatırlatan Oktay Ekinci, mimarlıkta ise parayı verenin kültürünün, mimarlığın düdüğünü belirlediğini ifade ediyor.

İstanbul’un %70’inin kaçak yapı olduğunu ifade eden Ekinci, “Mimarlar Odası’nı yaptığı tespitlere göre, bir mimari projeyle inşa edilmiş yapıların sadece 1/5’i, gerçekten bir mimar tarafından yapılmıştır. Ne yazık ki, bazı mimarlar kalfaların, inşaat mühendislerinin veya başkalarının çizdiği projelere imza atarak suçlarına ortak olmuşlardır. Böylece, İstanbul’da kaçak olmayan %30 inşaatın da, ancak %6’sı mimarlar tarafından yapılmıştır” diyor.

VALFSEL dünyayla yarışıyor!

Önceki sayımızda VALFSEL'in dünyanın sayılı kromaj tesislerinden birini kurduğunu duyurmuştuk. İstedik ki +1 okuyucuları bu tesisi daha yakından tanıyarak neden 'dünyanın sayılı tesislerinden biri' olduğuna kendileri karar versinler.

VALFSEL Armatür Sanayi A.Ş., Manisa'da en son teknoloji ile nikel-krom kaplama yapan bir tesis kurdu. 19.000.000 dm²/yıl kapasitesi olan tesiste armatüre korozyon dayanımı ve estetik görüntü veren metalik kaplama; saten nikel, saten krom ve parlak nikel-krom alternatifleriyle gerçekleştiriliyor. 2,5 milyon Euro'luk yatırımla kurulan tesis, nitelikleri itibarıyla dünyanın sayılı, Türkiye'nin ise ilk kaplama tesisi olma özelliğini taşıyor.

Tesiste Amerikan NSF/ANSI 61 standardında lavabo ve eviye bataryaları için belirtilen kurşun ve nikel oranları sınırı altında üretim yapılacak ve insan sağlığına zararlı bu metaller üretim esnasında kimyasal yolla uzaklaştırılacak. Bu standardın yakın bir zamanda Avrupa'da da zorunlu standart olarak uygulamaya alınması bekleniyor. E.C.A., Türkiye için bir ilk olan bu uygulamayı Avrupa'daki uygulamadan önce ülkemizde başlatarak yeniliklere öncülük etmeye devam ediyor.

Yaklaşık 1000 m² kapalı alanda kurulan ve 57 banyodan oluşan kaplama tesisi; bir kuru, bir ıslak geçiş ile birbirine bağlı yaklaşık uzunluğu 42 metre, genişliği 13 metre ve yüksekliği beş metre olan iki hattan oluşuyor. Tesis üzerinde yukarıdan hareketli dokuz taşıma robotu bulunuyor. Bu robotlar, kaplama yapılacak parçaları tesise taşıyarak kaplama işlemleri sırasında banyolararası geçişleri sağlıyor. Taşıma robotları sistem bilgisayarında bulunan program aracılığıyla otomatik çalışıyor. Tesiste 30 depolama istasyonu yer alıyor. Bu şekilde belirli bir sıra ile parçalar kaplamaya alınıyor ve yüklenmiş parça stoğu yaratılarak kaplamada esneklik yaratılıyor. Dokunmatik ekranlı endüstriyel bilgisayarlar (Touch panel) ile yönlendirilen beş adet yükleme ve boşaltma istasyonu ile parçalar, aynı anda beş ayrı noktadan kaplanmak üzere tesise gönderilebiliyor. Operatörler parça ile ilgili verileri girdikten sonraki tüm operasyonlar tesis bilgisayarıyla otomatik yapılıyor. Tesis tamamen otomatik olarak PLC aracılığıyla çalıştırılıyor.

Kaplamanın püf noktası...

Kaplama işleminin en önemli basamağını ön temizleme işlemleri oluşturur. Bu aşamalarda polisaj işlemi yapılarak parlatılmış pirinç yüzeyler üzerinde bulunan kirlilikler alınır, bu safsızlıkların kaplama banyolarına ulaşarak hataya sebebiyet vermesi önlenir. Bu amaçla yüksek verimle çalışan teknolojik cihazlar kullanılır. Ultrasonik yağ alma banyolarında elektrik enerjisi yüksek frekansta ses enerjisine çevrilerek çözelti içerisinde bulunan parça yüzeylerinde temizleme yapılır. Kavitek yağ alma banyolarında ise parça üzerine, banyo içerisinden alınan çözelti yüksek basınçta püskürtülerek parça üzerinde ve içinde gizlenmiş kirlilikler parçadan uzaklaştırılır. Bu banyolarda kaplanacak parçalar dikey hareket ettirilerek temizleme işleminin verimliliği artırılır.

Ana işlem banyoları olan nikel ve krom banyolarında, çözelti bazındaki nikel ve krom metalleri elektroliz yöntemi ile pirinç parça üzerine kaplanır. Nikel banyolarında kullanılan üç boyutlu katot hareketi ile döküm parçalarda bulunması muhtemel olan maça kumundan kaynaklanan hataların azaltılması amaçlanır.

Ayrıca bu banyolarda kullanılan organik kimyasallar dosaj pompaları tarafından herhangi bir manuel müdahale olmaksızın akım kaynağı redresörler ve PLC entegrasyonu ile otomatik olarak banyolara eklenir. Krom redresörleri, parça yapısına göre değişken akım verme kabiliyetine sahip 'pulse' tipindedir. Bu sayede zor şekilli parçalarda oluşabilecek hataların önüne geçilmesi de mümkün olur.

Kaplama sonrasında etkin yıkama işlemleri ve parçaların kurutulması ile parça içinde taşınması muhtemel kimyasal maddelerin önüne geçilerek kaplama işleminde çalışanlara ve çevreye zarar vermesi önlenir. Tesise entegre edilecek krom geri kazanım ünitesi ile krom sonrası yıkama sularından krom geri kazanımı sağlanacak ve atık olarak

arıtımı gerçekleştirilen krom azaltılarak çevreye verilecek zarar minimuma indirilecek.

Sudaki kurşun ve nikel oranı insan sağlığını tehdit edebilir...

Günümüzde insan sağlığına ve çevreye zarar vermemek ve korumak giderek önemi artan ve teknolojiye yön veren kavramlar. Bu iki kavram uluslararası standartların içeriğinde de önemli kriterler haline geldi ve belirleyici oldular. Amerika Birleşik Devletleri'nde NSF/ANSI 61 standardı sıhhi tesisatlarda zorunlu olarak uyulması gereken standart. Bu standarda göre; lavabo ve eviye bataryalarından 21 gün süre ile belirli miktarlarda su numunesi alınarak incelenir ve armatürden suya geçen kurşun (Pb+2) ve nikel (Ni+1) metallerinin standartta belirtilen miktarları ile karşılaştırılır.

Kurşun ve nikel, armatür üretiminde kullanılan hammadde ve yardımcı maddelerin içeriğinde olan metaller olup teknoloji gereği kullanılır. Örneğin; nikel, armatürlerin korozyona karşı dayanımını sağlayan ve dekoratif amaçla armatürün kaplamasında kullanılan bir metaldir. Bu metallerin armatürden akan suya belirli değerlerin üzerinde (Ni>20 µg/l, Kurşun>11 µg/l.) geçmesi halinde insan sağlığı risk altına girer.

İçme suyunda bulunan kurşun insan ve toplum sağlığına zararlı olabilir. Musluk suyu, içme suyu olarak kullanılsa bile diş fırçalama esnasında, sebze ve meyvelerin yıkanmasında ya da yemek ve çay suyu olarak kullanıldığında vücuda giren bu metaller, insan sağlığını tehdit eder. Kurşunun küçük çocukların zekası üzerinde olumsuz etkileri anlaşılmıştır. Özellikle çocukların gelişmekte olan sinir sistemi, kurşuna çok duyarlıdır. Vücuda giren kurşunun büyük bir payı, yetişkinlerde kalıcı bir şekilde kemiklerin içine yerleşirken, çocuklarda organların ve organizma dokusunun içinde birikir ve sağlığa zararlı olabilir. Genç ve hamile kadınlar ile çocuklar 11 µg/l.'den daha yüksek oranda kurşun içeren su içmemeliler. Avrupa Birliği'nin aldığı kararlar doğrultusunda önümüzdeki yıllarda kurşun sınır değeri 11 µg/l düzeyine çekilecek. Bu doğrultuda armatür ve tüm tesisat malzemelerinde (boru, su deposu vb.) bu standarda uygunluk aranacak.

NİSAN 2006

Anılar

Suyun hayatımızdaki önemi, yokluğunda çok daha iyi anlaşılıyor. 1994-1995 yıllarındaki kurak geçen ve bulutların yağmur bombaları ile bombalandığı bahar aylarını takip eden yaz mevsiminde İstanbul'da olanlar su tankerlerinin yolunu nasıl beklemişlerdi... Rumeli yakasında musluklardan Karedeniz'in Terkos Gölü'ne basılan suyu akmış, bahçe ve çiçekleri sulamak hayal olmuştu. Anadolu yakasında haftada bir gün verilen suyu biriktirmek için, apartmanların bahçelerine yapılan beton depolara harcanan malzeme ve masraf ile belki de konut ihtiyacının bir kısmı karşılanabilirdi sanırım.

Bunları yaşayan kişi olarak Valfsel Ür-Ge Bölüm Müdürünün (bölüm daha sonra Ar-Ge olarak adlandırıldı.) ilk amacı, suyun tasarruflu kullanımını sağlayacak ürünler konusunda çalışmak olmalıydı. Tasarım elemanımız Mahsube Gezer'e düşündüklerimi aktararak: "Mahsube, öyle bir armatür serisi yapmalıyız ki su ile estetiği birleştiresin, estetikte cömert; fakat suyun kullanımında hasıs olsun" dedim.

Mesaj alınmıştı. Bir süre sonra Mix-C'nin martı zerafetindeki hatları ile çizilmiş eskizler hazırıldı. Fakat seriyi karakterize eden kumanda kolunun formu için değişik fikirler vardı. Kolda da sudan esinlenen yönler bulunmalıydı. Aklımıza, deniz kenarında sandallarla kalafat yapılırken onların ters çevrilmiş haldeki duruşları geldi ve o anda karar oluştu. Kumanda kolunun formu sandalların omurgasını anımsatıyordu. Ürün çıktığında yapılan testlerde Mix-C serisi su tasarrufunda tam not aldı.

Suyu tasarruflu kullandık, ama doğada suyun devamı gelmez ise yapılanlar bir süre sonra ne işe yarar! Gelecek için buna da bir çare bulmak gerekli değil mi? Suyun kaynağı yer altı ve yer üstü suları; onların var oluş sebebi de yağın yağmurlar. Yağmurları çağırın güç ise orman... İşte yurda ve doğaya armağanımız ve de suyun gelecekteki umudu: Spil Dağı sırtlarında boy atan VALFSEL Hatıra Ormanı.

Yalçın Özkaner
VALFSEL Armatür Sanayi A.Ş.
Emekli Teknik Müdürü
14 Kasım 2005, Gelibolu

Farkı, fark yaratmak...

Henüz 43 yaşında. Bugüne kadar sayısız projeye imza attı. Sadece yurt içinde değil, yurt dışında da adını duyurdu. Dalaman Havalimanı, Mayadrome Çarşı ve Ofis Kompleksi, Tunus Mahdiyya’da otel ve konut, Brüksel Kraliyet Antreposu yaptığı tasarımlardan sadece birkaçı...

Öncelikle, mimari kimliğinizden bahseder misiniz bize? Yaptığınız tasarımlarda ortak bir nokta var mı?

Emre Arolat Architects (E.A.A.) olarak, belirli bir stil veya üslup içinde kalmaya çalışmadan, her konuya, kendi özel durumuna göre, kendi ölçütlerine göre yaklaşmaya çalışıyoruz. Bu anlamda mimarlık dili olarak da dışarıdan bakıldığında çok okunaklı ve hepsi birbirinin devamıdır gibi görünen bir çizgimizin olmadığını söyleyebilirim. Bu da bence, tasarımlara bakış açısındaki bir ortaklıktır. Çünkü bir ürün meydana getirme sürecinde ölçütler birbirinden farklıdır. Böyle bir ortamda da, benzer yapılar yapmak, bence çok sorunlu bir durum. Eğer bir şeylerden ayrışırıyorsak, ayrışma noktasının başlangıcı işte bu olabilir.

Size göre tasarımda yaratıcılığın önemi nedir?

Yaratıcılık, tek başına havadan inmez. Yaptığınız işe karşı bir takım yatkınlıklarınız olabilir. Bunlar deneyimlerle, daha önce başınızdan geçenlerle beslenirler. Ancak, yaratıcılığın aslında kısıtlardan oluştuğunu düşünüyorum. Bir mimarın, bir şeyler ortaya koyabilmesinin ya da bir şeylerden kurtulabilmesinin yoludur yaratıcılık. Bütün bu hikayenin içinde, mimarlıkta birtakım kısıtlar olmasaydı, hayatımız çok zor olurdu. Çünkü mimarlar olarak biz hep bir şeyleri gözetip, hesaba katarak bir takım projeler yapıyoruz. Bu anlamda en kısıtlı durumlar, yaratıcılığa en açık durumlardır.

Tasarıma bakış açınız nasıl?

Mimarlık iki şekilde yapılıyor. Bunlardan biri, çok fazla sayıda çizim üreterek, neredeyse her aklına geleni çizerek denemek, diğeri ise

Emre Arolat kimdir?

Ankara’da 1963 yılında doğan Emre Arolat, Galatasaray Lisesi’ni bitirdikten sonra 1986 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Mimarlık Bölümü’nden mezun oldu. Şu anda, Emre Arolat Architect’de Tasarımcı Mimar olarak görev yapıyor. Arolat, İngilizce ve Fransızca biliyor.

üzerinde uzun uzun düşünülmüş olanı çizmektir. E.A.A.’da, çoğunlukla ikinci yolu benimsediğimizi rahatça söyleyebilirim. Düşünce, yani hazırlık sürecinde bir takım unsurlar hesaba katılır, bazı ölçütler devreye girer, bunlardan hangilerinin devre dışı bırakılacağı, hangilerinin ön plana çıkarılacağı değerlendirilir. Bu, zihinsel olduğu kadar duysal da bir durumdur ve tasarımın sadece belirli bir noktasıdır. Ondan sonraki aşama, daha fazla tesadüflere, yani rüzgara açık olabilir. Bazen beklenmedik olaylar meydana gelebilir, ortaya koyulan ana fikri zedelemeyecek, tamamen başka bir noktaya taşımayacak, ancak görünme biçimini hayli değiştirecek bir durumla karşılaşılabilir. Özellikle detay ya da yapım aşamasında bir malzemenin bulunamaması, başka bir malzemenin oraya daha uygun düşmesi, üretimi yapan firmaların o konudaki yetersizlikleri veya akla gelmeyecek yeterlilikleri zaman içinde farklı durumlar yaratabilir. Bu da projeyi etkileyeceğinden yapım yöntemleri konusunda esnek olmakta fayda var.

Yaptığınız projelerden ön plana çıkanlar hangileriydi?

Belki tek tek isim vermek yerine, şöyle bir genelleme yapabilirim. Mimarlık, Türkiye’de çok elitist bir meslek olarak algılanıyor. Bizim gibi mimarların hep elitist projeler içinde yer alması bekleniyor. Ancak, bizden hep beklediği gibi, kapalı siteler, sınırlı sayıda insanın kullandığı yönetim merkezleri ya da pırlıtlı bir takım yapıları tasarlamak yerine, daha kamusal yapılarla ya da alanlarla uğraşmak çok daha heyecan verici. İçinden bir yıl içinde milyonlarca yolcunun akıp geçeceği bir havalimanını tasarlayanın, kamusal motivasyonları daha sınırlı olan kapalı projelere göre cazip olduğu su götürmez bir gerçek.

Yurt içinde ve dışında aldığınız ödüllerden, çarpıcı olanlar hangileri?

Son dönemde Antalya’da Minicity adı verilen bir maket parkı tasarladık. Bu proje, Mies van der Rohe ödülleri kapsamında değerlendirilip seçilmiş eserler arasına girdi. Bildiğim kadarıyla Türkiye’den ilk defa bir proje, bu anlamda değerlendirildi. Ancak bugün tüketildiği biçimiyle mimarlık ödülleri mekanizmasını ciddi anlamda sorunlu buluyorum. Zira bunların çok önemli bir bölümü, bu kendinden çok memnun dünya içinde, birbirinden çok memnun insanların, neredeyse sıraya koyarak birbirlerine dağıttıkları ödüller ve bu anlamda da kapitalist üretim ve tüketim modellerini meşrulaştırmak gibi bir misyonları var. Bu anlamdaki ödüller hiç olmasaydı mimarlık dünyası ve mimarlar hiçbir şey kaybetmezlerdi sanırım.

Literatür Yayınları’ndan çıkan “Emre Arolat Yapılar/Projeler 1998-2005” kitabından bahsedebilir misiniz?

Literatür Yayınevi aslında Türkiye’de hiç yapılmamış bir şey yaptı.

Dış Ticaret Kompleksi Birlik Büroları
2002 Yapı Ödülü

Mimar monografileri, dünyada da çok satan kitaplar değildir. Buna rağmen, tamamen iyi niyetle Türkiye’de mimarlık dünyası için önemli bir hizmet olan monografi serisi projesini ortaya çıkardı.

Benim yaptığım yapılarla ilgili monografi serinin ikinci kitabı ve bunun İngilizce versiyonu da yayınlandı. Eylül ayında E.A.A.’nın Milli Reasürans Sanat Galerisi’nde yapılacak sergisi için de ayrı bir kitap hazırlanması gündemde. Fakat, bu bir Emre Arolat kitabı değil, E.A.A. kitabı olacak, yani daha kurumsal yapıda olacak.

Mesleğinizde gelmek istediğiniz nokta neresi?

Bundan 15 yıl evvel gördüğüm bir fotoğraf, beni çok etkilemişti. O dönemde yeni yeni yıldızı parlamaya başlayan Hollandalı Mimar Rem Koolhaas’ın, Fransa’da yaptığı bir binanın şantiyesine giderken kullandığı Masserati’nin dikiz aynasından çekilen bir fotoğrafı vardı. Fotoğrafı görünce, gözlerim parlamıştı. Avrupalı olmanın, Avrupa’da farklı noktalarda bulunmanın, oradaki steril dünyanın içinde korunaklı bir biçimde yer almanın önemli olduğunu düşünüyordum. Hatta Avrupa’da bir yapı yapmak, benim için o dönemde müthiş bir hayaldi. Sonra ilk defa olarak Brüksel’de Kraliyet Antreposu yenileme işini üstlendik. Brüksel’e gittiğimde, hava alanında gördüğüm “This is the heart of Europe” yazısından etkilenmiştim. Avrupa’nın kalbinde bina yapacaktık. Ancak, bina bittiğinde aynı hisler içinde olmadım. Oradaki ilişkilerin ve üretim mekanizmaların, buradan hiç de farklı olmadığını gördüm. O kapalı dünya, çok da cazip değilmiş. O, 15 yıl önce gördüğüm fotoğrafa artık aynı gözle bakmıyorum. Bir mimarın, dünyanın her yerinde iyi bir şeyler yapabileceğine de inanmıyorum. İyi bildiği veya öğrendiği coğrafyalarda iş yapması, bence daha doğru. Bu anlamda teklifleri düşünmeden geri çevirecek değiliz tabii, ancak o eski hevesin epeyi gevşediği de bir gerçek. Gelmek istediğim nokta olarak şunu söyleyebilirim; Her şeyin buharlaştığı bu günlerde, neredeyse yapılan her şeyin kabul görebildiği ve hızla tüketilerek eskidiği bir dünyada yaşıyoruz. O dünyanın içinde dürüst kalabilmek, sözünün ve yaptığının arkasında durabilmek, kimseye bilerek zarar vermeden bu mesleği yapmak... Galiba, böyle olabilmek tek hedefim.

Çöküşten yükselişe...

Doğu Avrupa ve Kuzey Asya'ya yayılmış olan Rusya Federasyonu, Türkiye ile ilişkilerinde, son dönemde özellikle doğalgaz krizi ile gündeme geldi. Ancak iki ülke arasındaki ticari ilişkiler hızla artıyor. Türkiye ve Rusya arasındaki dış ticaret hacmi, 15 milyar doları geçti.

Köklü bir tarihe ve zengin bir coğrafyaya sahip olan Rusya Federasyonu, dünyanın en geniş ülkesi olmasına rağmen 143 milyon 420 bin kişilik nüfusuyla sekizinci sırada yer alır. Federasyon, SSCB zamanında ağır ve hantal ekonomik yapısına karşılık, gıda ürünleri konusunda kendi kendine yeterli, askeri araç ve gereçler başta olmak üzere sanayi ürünleri üretimi gerçekleştirebilen bir ülkedir. Buna karşın, SSCB'nin, 1991 yılında dağılmasından sonra, büyük ekonomik krizin yaşandığı 1998 yılına kadar geçen dönemde, ekonomisi sürekli küçülen bir ülke konumuna geldi.

Rusya'da yaşanan büyük ekonomik krizin ardından ihracatının %70-%75'lik bölümünü teşkil eden doğalgaz ve petrol gibi doğal kaynak ürünlerinin, dünya piyasalarında değerlerinin artmasının da bir sonucu olarak, Rus ekonomisi büyüme içerisine girdi. Uygulanan makro ekonomik politikalar neticesinde de, Rusya ekonomisinin son beş yıl-

da ciddi bir toparlanma süreci içinde olduğu görülüyor. Rusya Federasyonu'nun büyüme hızı, 2005 yılı için %6 olarak açıklandı. GSMH artış hızı, 2005 Eylül ayında, geçen yılın aynı dönemine göre %6,6 oranında, yılın ilk dokuz ayında ise %5,6 oranında artış gösterdi. T.C. Moskova Büyükelçiliği Ticaret Müşavirliği verilerine göre, 2005 yılının Eylül ayı sonunda ihracat, geçen yılın aynı dönemine göre %38 oranında artışla 178,4 milyar dolar, ithalat ise %28 oranında artışla 85,6 milyar dolar olarak gerçekleşti.

Rusya Federasyonu yönetimi, hedeflenen ekonomik gelişme düzeyinin daha da artırılması için, ekonomik faaliyet alanlarının çeşitlendirilmesine önem veriyor. Büyük ölçüde doğal ve enerji kaynaklarına dayalı ekonominin, diğer sanayi kolları tarafından da desteklenmesini sağlamak amacıyla da üretim faaliyetinde bulunan kuruluşları ve yabancı yatırımcıları destekliyor.

Türk - Rus ilişkileri

Türk - Rus ilişkilerinin kökeni, 15. yüzyıla kadar uzanıyor. İlk olarak 1492 yılında ticari anlamda başlayan ilişkiler, günümüzde artarak devam ediyor. Rusya, şu anda Türkiye'nin üçüncü büyük ticari ortağı ve iki ülke arasındaki ticaret hacmi 15 milyar dolar seviyesinde bulunuyor. Türk-Rus ilişkilerini belirleyen temel unsurlar ise; enerji, yakıt sevkiyatı, nakliye, altyapı projeleri, tekstil, otomotiv, askeri ve teknik işbirliği.

Dünya gaz üretiminin %40'ını sadece Rusya gerçekleştiriyor ve Türkiye de, kullandığı doğalgazın %65'lik bölümünü Rusya'dan temin ediyor. Ancak, Rusya'da kış şartlarının çok ağır geçmesi sebebiyle bu sene, Türkiye'ye ihraç ettiği doğalgazda kesintiye gitti. Yaşanan bu son doğalgaz sıkıntısı ile birlikte Türkiye, Rusya dışında alternatif arayışına girdi. Rusya Federasyonu'nun Türkiye'ye doğalgazı pahalıya satması, bu arayışın diğer bir nedenidir.

Türk-Rus ilişkilerinde belirleyici rol oynayan diğer bir sektör ise, inşaat sektörü. Türk müteahhitleri, kalifiye uzman olarak Rusya pazarında özel beğeniye sahipler ve buradaki inşaat sektöründe aktif rol oynuyorlar. Diğer yandan, bazı Rus taahhüt ve inşaat şirketleri de ülkemizde baraj, santral yapımı ve onarımı gibi önemli projelerde çalışıyorlar. İkili ilişkilerde, turizm de ayrı bir önem taşıyor. Ruslar, tatillerini geçirmek için Türkiye'nin Akdeniz sahillerini tercih ediyorlar. Verilere göre, Türkiye'ye 2005 yılı içinde Rusya'dan gelen turist sayısı, 2 milyona ulaştı. Böylece, ülkemize gelen turist sayısı sıralamasında Ruslar ikinci sırada yer aldı. Günümüzde hacmi 2,7 milyar dolara yaklaşan bavul ticareti, iki ülke arasındaki ilişkilerde dikkat çekiyor. Rusya Hükümeti, yasa dışı bavul ticaretini önlemeye çalışıyor.

Ekonomik anlamdaki ilişkilerde tablo, genel olarak olumlu görünse de, Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne giriş süreci Rusya'yı yakından ilgilendiriyor. AB'nin doğuya doğru genişlemesi sonucu, Rus ekonomik faaliyetlerinin azalması söz konusu olacak.

Siyasi ilişkiler açısından bakıldığında ise, Rusya, pek çok Türk'ün, beş yılı aşkın bir süredir Rus güçleri ile mücadele eden Çeçen asilere para ve silah yardımı yaptığını iddia ediyor ve Türkiye'nin bu konuda tedbirli davranmasını istiyor. Türkiye'nin boğazlar üzerindeki kontrolü ise, Türkiye ile Rusya arasındaki hassas noktaya işaret ediyor. Türkiye, artmakta olan Rus petrol tankerlerinin, boğaz trafiğinde tehlike yarattığını, Rusya ise yaşanan gecikmelerin ihracatında yılda yüz milyonlarca dolar zarara neden olduğunu ifade ediyor.

E.C.A. markasıyla tüketicilere komple çözümler

Elginkan Topluluğu Şirketleri; Rusya pazarındaki faaliyetlerine bundan yaklaşık 10 yıl önce E.C.A. armatürleri ve SEREL seramik sağlık gereçleriyle başladı. Rusya'da yaşanan ekonomik krizden sonra faaliyetlerine 2000 yılında ODÖKSAN döküm kuvvetler ile tekrar başladı ve takip eden yıllarda da pazardaki ürün gamını genişletti. Topluluk Şirketleri, Moskova'da yerleşik iş ortağı ile gerek yapı ve gerekse ısı alanındaki ürün gruplarıyla tüketicilere komple çözümler sunmaya devam ediyor. Rusya'daki faaliyetlerini emin adımlarla artıran Elginkan Topluluğu Şirketleri, E.C.A. markasını pazarın lideri haline getirmeyi hedefliyor.

Rus Kültürü

Kalabalık nüfusu içinde gençler, çoğunlukla farklı ülkelerde yaşamayı tercih ediyor. Slav ırkının bir özelliği olsa gerek, Ruslar genellikle uzun boylu, açık tenli ve renkli gözlü. Kültür, sanat ve edebiyat, ülkede önemli bir yer tutmakta. Müzikte Tchaikowsky, Stravinsky, Rimsky Korsakov, Prokofiev dünyaya damgasını vuran bestekarlardır. Rusya, baleyi büyük bir sanat haline getirdi. Tüm dünyada bilinen, günümüzde de değerini koruyan Kuğu Gölü, Uyuyan Güzel, Fındıklı ve Coppelia gibi klasik bale eserleri burada yaratıldı. Rus edebiyatı denilince ise, akla Puşkin'le başlayıp Turganyev, Gogol, Dostoyevsky, Tolstoy'la devam eden unutulmaz yazarlar kuşağı geliyor. Rus edebiyatında, 19. yüzyılda önemli eserler veren bu yazarlar, Rus diline de önemli katkılar yaptılar ve bu dönemin edebiyat açısından Rusya'da hiç olmadığı kadar canlı olmasına sebep oldular. Ancak, Rus edebiyat ve kültürü hayatı, 1917 Bolşevik İhtilali'nden sonra değişikliğe uğradı. Çarlık döneminin yerini, komünist rejimin almamasıyla birlikte, sanat ve edebiyat alanında Rus halkı olumsuz etkilendi. Ancak komünist ihtilalden sonra eğitim ve öğretimin okullarda zorunlu hale getirilmesi sonucunda, bugün ülkede okuma-yazma oranı %98'dir. Yüksek öğrenim olanakları ise, 1970'ten sonra sürekli geliştirildi ve teorik fen bilimleri açısından güçlü kadrolar oluşturuldu.

Rusya'da spor da ayrı bir öneme sahip. Doğa koşullarının sert olduğu bu ülkede, özellikle kış sporlarına ilgi, dikkat çekici boyutta. Kış aylarında, sadece Moskova'daki buz pateni pistleri, 250.000 m²'lik alanı kaplıyor. Rusya'nın etnik çeşitliliği, yerel geleneksel sporlara da yansıyor. Ülkeye dışarıdan giren doğuş sporlarına ilgi sürekli artıyor.

Mizah gülmenin değil, düşünmenin dilidir

Yaşamak eğer bedensel zamanla sınırlı olsaydı, anılar diye bir şey olur muydu, uzun yıllardan damıtılarak gelen. Öylesine yaşamlar var ki, hem yaşayıp, hem yaşatan hem de kitaplaşan. Aydın Boysan'ınki de işte öyle bir şey. Nedendir bilinmez “usta” diyesi geliyor insanın Aydın Boysan'a. Yaşam ustasıdır da ondan belki de. Soğuk bir günü sıcak sohbeti ısıtıyor. Konuşuyor, konuşuyoruz ve ama bitiremiyoruz...

Aydın Boysan'ı gazetelerdeki sohbet yazılarıyla tanımiştık, oysaki o uzun yıllar mimarlık deneyimi sonrasında 61 yaşındayken yazmaya başlamış. İlk kitabı ise 63 yaşında gelmiş. “Güzel konuşuyorsun yazarsın da” deyince tutamamış kendini, çünkü yaşamına da önderlik eden “Hiçbir şey için geç değildir” felsefesi onu taşımış bugünlere. Şimdilerde 85'inci yaşını sürüyor ve yine “geç değil” diyerek tiyatro sahnesinden seslenmek istiyor kendini dinleyenlere.

Beyoğlu'nda müdavimleriyle anılan ünlü mekanlarından birisindeyiz. İçerisi loş ama güne hazır. Onun her zamanki masasında oturuyoruz kulağımız onda:

“Ben kurucularınızla elli sene öncesinde İller Bankası'nın su ihalelerinde tanışmıştım. DSİ'nin ihalelerinden bayağı iş almışlardı. Sonrasında da sanayi işlerine girdiler diye duymuştum. Pek makbul bir iş yaptılar. E.C.A. her zaman aranan marka oldu” diyor bir çırpıda.

Bir sessizlik anı geçiyor aramızda, Aydın Boysan, duvarda kendisinin de bulunduğu grup resmine bakarak, “Her cuma buradayız biz” diyor. Fotoğraf kalabalık, kimler var tanımaya çalışıyorum. Biri kendisi. “Bunlar yazar, çizer, oynar takımıdır. Şairler, yazarlar, sinemacılar, aktörler. Film yapımcısı Tunç Başaran, edebiyat profesörü Cevat Çapan, Çetin Aşçı eleştirmen, balıkçı Nuri ressam ve Turhan Güner gazeteci.”

Takım sağlam diye düşünüyorum, kim bilir nerelerden dem vuruyorlardı diye geçiriyorum içimden; “Her lakırdı var. 20 kişiden 20 lakırdı. Yalnız lafı uzatırsanız sustururlar” diyor içimdeki sese yanıt.

Çoğumuz mimarlığını bilmeyiz Aydın Boysan'ın. Oysaki onun yaptığı pek

çok iş etrafımızda duruyor. Soruyorum başlangıçtan bugüne.

“Pertevniyal'de okudum ben. Hocalarımız arasında Nurullah Ataç vardı. İhsan Kongar vardı (Emre Kongar'ın babası). Müzik hocamız da Mesut Cemil Bey'di. Pertevniyal o zaman bir başka okuldu. Bizim zamanımızda (ortayı, liseyi okurken) okullarda yabancı dil öğretilmezdi. Vardı ama öğretilmezdi. Otuz beş yaşımdan sonra senelerce geceleri çalışarak öğrendim ben yabancı dili..

Bizim mezun olduğumuz sene tıbbiye girmek sınav gerektirmiyordu. Mimarlık gerektiriyordu. Ben tıbbiye gidip kayıttı yaptım. Numaramı bile hala hatırlarım: 5033

Sonra aynı sene bir de mimarlık söz konuydu. Sınavla giriliyordu ama o zaman bu kadar kalabalık yoktu. 150 kişi sınava girdi. 50 kişi aldılar. Ben de kazanmıştım. Benim iki arkadaşım vardı mimarlıkta okuyan. Tutturdular sen mimarlık oku diye. Laleli'de otururduk o zaman. Onlarda yakınlar da otururlardı. Her sabah gelir beni yaka paça Ortaköy-Aksaray tramvayına bindirirlerdi. On gün devam ettim okula. Sonra ısındım, devam ettim.”

Bir tesadüf değiştirmiş koca bir ömrün kariyerini. Meraklanıyor soruyorum. “Evet” diyor, “Arkadaşlarım beni etkilediler” Okul ise hem Türkiye'ye şekil veren ustalar hem de yabancı hayranı olanlarla dolu; Sedat Hakkı Bey vardı. Otuzlu yaşlarındaydı. O zaman Güzel Sanatlar Akademisinde (Mimar Sinan Üniversitesi) zaten toplanız 300-400 öğrencisi vardı. Ve bütün şubeler birbirini tanırdı. Nuri İyem'le dosttık. O resimde okuyordu. Şadi Çalık'la dosttık, O da heykeldeydi. Cihat Burak o zaman üçüncü sınıfta okuyordu. Onunla da dost olmuştuk. Ömür boyu da dost kaldık. Sanatın bütün türlerine, sinemaya da tiyatroya da edebiyata da her şeye meraklı bir hava vardı. Müstesna bir yaşam biçimiydi orada öğrenci olmak.”

Konuşurken akıyor sözleri. Zorlanmadan, başka hiçbir dilin yardımına gerek duymaksızın Türkçe kelimeleri seçiyor. Biraz da son günlerde yozlaşmaya başlayan dilimizle ilgili laflıyor; “Benim annem öğretmendi. İlkokulda dört sene öğretmenliği yaptı. Bursa öğretmen okulu mezunuydu ve çok iyi ud, keman çalardı. Rah-

metli peder lise mezunuydu. O da çok iyi yağlıboya resim yapardı. Tekniğe çok meraklıydı. Evde parçalardan radyolar yapar, komşulara hediye ederdi.”

O yokluk yıllarında müzik aletleri varmış evlerinde diyorum içimden. Kökenlerini merak ediyorum; “Babamın babası Laz, anası Gürcü'dür. Annem tarafı da Bulgaristan muhaciridir.” Bu yaşama inadı baba tarafından geliyor diyorum yine; “İnatçı değilimdir ben yahu! İster misiniz şimdi ben inatçı değilim diye inat yapayım.”

Ne yaptysak, seve seve yaptık!

“Ortaokulda Türkçe hocamız bize hep Divan Edebiyatı anlatırdı. Divan Edebiyatı'nda bilmediğimiz sözcük yoktu bizim. Türkçeleşme hareketi başlamadan hem orta okulu hem de liseyi eski terimlerle okuduk. Daha önce hazırlanmadı kitaplar. Ama dile de, edebiyata da meraklıydık. Meraklı olduğumuz şeylerden biri de tiyatroydu. Tiyatroyu çok severdik. Ben Darübedayi'de temsil kaçmazdım. Paramızın yettiği balkondan, en yukarıdan yamuk bakarak izlerdik sahneyi. Salondan çıktıktan sonra da iki saat başımızı düzeltmezdik.

Bir kültür ortamı içinde doğmak daha aile ocağından bir şansa sahip olmak demek. Seçilen yol da bunu destekleyince pek çok ürünle bezenmiş bir hayat çıkıyor ortaya.

Sondan başa doğru

Günlük yazıları, Akşam sohbetleri, 15 bin adet satan mizahi konuşmalar kitabı, ayrıca 29 kitap daha ve mimari bir geçmiş. Böyle olunca bu yaşam bir kez daha yaşanmak istenebilir diyorum kendime. Yanıtı uzun bir hikayenin ardından geliyor yaşama ustasından; “Üniversitede birlikte aynı evde kaldığım arkadaşım Ferdi Aksel (Deli Ferdi) ile 37 yıl sonra Paris'te bir otel odasında beş günü konuşarak geçirdik. Sadece konuşmaktan yorulduğumuzda uyuduk. İşte o zaman bu soruyu kendimize de sorduk. ‘Bir daha dünyaya gelsek aynı işleri yapar mıyız?’ ‘Yaparız’ dedik. ‘Bir daha dünyaya gelmeye var mıyız?’ ‘Yokuz’ dedik. ‘Bir kere yeter bu işin’ dedik. Bir insanın ömründe bazı zamanları çıkartıp, başka zamanları takmak mümkün değil. Eski otomobil tamirinde olur öyle şeyler. Karbüratörü değiştir, çamurluğu değiştir. Bir insan böyle yenilenemez. Başka birisi olur. Buluştuğumuz yıl 1983 yılıydı. Aradan 23 sene daha geçti. Ben biraz dönemlik etmeye başladım şimdilerde. Ama nasıl biliyor musunuz? Ben bir daha dünyaya gelmeye varım ama sondan başa doğru yaşarsam varım. Etilerdeki evimden çıkıp, Narlıkapı'daki evime dönersem varım. Atatürk zamanına bir daha dönersem varım.

Keyifli buluşmalar

Aydın Boysan'ın tespiti beni onaylıyor; “Öyle tabi. Annemin fevkalade disiplinli bir öğretmen oluşu beni şekillendirdi. İki kardeşlik. Benden üç yaş küçüktü kardeşim. 23 yaşında veremden öldü. Anam hem ona bakardı hem de gece yarlarına kadar çalışırdı. Çok iyi dersler hazırlardı. İşine son derece düşkün, aşk ile, şevk ile yapan bir insandı. Öğretmenim olmadığı senelerde bize verilen derslerin ne olduğunu öğrenip onları da yaptırırdı bana. Bu akşam dersim yok diyemezdim. Ondan aldığım çalışma alışkanlığını devam ettiriyorum. Boşuna hiç vakit geçirmiyorum. Şimdilerde hiç olmazsa çiçek bakıyorum.”

İşten emekli olun yaşamdan değil

Aktif bir yaşam nasıl emekli edilir merak ediyor insan. Soruyorum; “Şu anda devamlı yaptığım iki iş var. Bir yerde danışmanlığım var. Bir yerde de yönetim kurulu üyeliğim. Fazla vakit almıyor. Ama asıl yaptığım iş kitap yazmak. Seksen beşin baharındayım ve otuz kitabım var.”

Birikmeyince yazamıyor insan, yazanlar bilir. Ne çok biriktirmiş diyorum içimden; “Okuyarak, öğrenerek biriktiriyorum ve hala okuyorum”, diyor yavaşça. Merak bu durmuyor. Neler okuyor acaba; “Rus edebiyatından Gorki, Dostoyevski Gogol. Bunlarsız olmaz!”

Bir kez okununca gerçek anlamına varılır mı böylesine içerikli kitapların. Acaba ikinci kez dönüp okuyor mudur? “Yıllar geçtikten sonra okurum hemen değil. Montella'nın Bekarlar kitabını ikinci kez okumuştum. Hatta orada iki aksi ihtiyarın birbirleri ile zıtlışması vardı. Ondan bir oyun çıkaracağı benziyoruz.”

İyi bir hatip Aydın Boysan, tadına varanlar bilirler. Şimdilerde davet edildiği topluluklara “yaşama ustalığı”nı anlatıyor. Başarı kendine ba-

rışıklığı da getiriyor hakkedenler için. Hak etmek ise sadece işteki başarıyla ölçülmüyor. Aydın Boysan için de öyle. 57 yıldır evli ve kendisi gibi mimar olan bir oğlu var.

Hem mimar hem de mimarların hocası

İ.T.Ü.'de Mimarlık Mühendislik Fakültesi'nde 15 sene deneyimlerini paylaşmış Aydın Boysan. Bir taraftan da Hürriyet Güneşli tesisleri, Çayırova Arçelik, Alarko'nun Tuzla'daki fabrikalarının da mimarlığını. Daha çok sanayi tesisini yapıyor gibi geliyor bana ama; “Otel de yaptım. Uludağ'da Kervansaray Oteli de benim tasarımı. Marmara Üniversitesi'nin Anadolu yakasındaki kampüs de benim. Yaptığım işler iki-üç mimara mazi olur. Yaptıklarımı birleştireniz 200 tane futbol sahasını doldurur. Mimarinin sanat tarafı da var. Ancak sadece sanat dalı da denemeyecek kadar matematikle, teknikle iç içe.”

Bir daha seçme olanağı olsa mimarlığı mı seçerdiniz diyorum; “Seçerdim. Çünkü mimarlık kafadan bir şey oluşturmayı gerektiriyor. Benim ileri yaşta yazı yazmaya başlamam mimarlık kökeninden kaynaklanıyor. Düşünmeye alışmaktan, kafadan bir şeyleri oluşturmaya alışmaktan kaynaklanıyor. Mimarlıkta bir kere önce kafada oluşturmak sonra çizgiye dönüştürmek ve onu da gerçeğe dökmek var. Bu oluşum olarak fevkalade önemli bir hadise.”

Her çeyrekte kutlanan yaşam sevinci

Uzun yaşamak değil, üretmek yaşamak önemli. Görülüyor ki Aydın Boysan her döneminde farklı ürünler veren bir yaşama planı yapmış kendine. Usta, 17 Haziran doğumlu. Doğum gününü senede bir kez kutlamak ona az geliyor. O da üç ayda bir kutlamaya başlamış. Üç ayda bir 17. gün onun doğum günü. Adeta yaşamı yeni bir başlangıç için doğduğu günün yılda dört kez kucaklamak gibi.

Çok üretken bir hayat, kitaplar, mimari yapılar, on beş sene hocalık, dostlukla yıllarca taşınmış bunca ilişki ve daha pek çok ümit dolu proje. İnsanın kendi kendine, “artık piştim” dediği bir dönemde hiç sorgulamadığı düşünce kırıntılarının derin anlamlar kazandığı birisiyle karşılaşınca soramadan edemiyor. Acaba bize ne söyler?

“Yaşamının da sevginin de bir misyonu var. Peki neye sevgi? Neye olursa olsun sevgi. Sevginin tarzları arasında da farklılıklar vardır ama kalitesi her zaman aynıdır. Bir insan hep aynı kalitede sever ya da sevmez. Nefret bile aynı kalite de olur. Sevgi de, nefret de; sanata, insana ve her şeye karşı olabilir, dağa tepeye karşı bile olabilir. Önemli olan sevmektir. Yaşamda mizah da önemlidir. Aziz Nesin'e ‘mizah gülme’ dediği için çok takıldım. Gülmece lakırdısı saçmadır. Gülmek bedeni bir olay ama mizah düşündürmeye yöneliktir. Gerçek, mizahla kendini ortaya koyar. Mizah ile düşünerek yaşarsınız.”

Ajanda

KONGRE

3. Ulusal Tasarım Kongresi

Tarih: 19-22 Haziran 2006

Yer: İ.T.Ü. Taşkışla Kampüsü

İ.T.Ü. Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü Ulusal Tasarım Kongre'lerinin üçüncüsü “Türkiye’de Tasarımı Tartışmak” başlığını taşıyor. Kongre, ülkemizde endüstriyel tasarımı olabildiğince çok boyutlu bir yaklaşımla ele alarak, alanda araştırma ve uygulama yapan tüm kesimlerin yer alabileceği bir iletişim ve tartışma ortamı yaratmayı amaçlıyor.

YARIŞMA

Uluslararası Velux Ödülleri 2006

Son katılım tarihi: 5 Mayıs 2006

“Yarının ışığı” temalı yarışma, Avrupa Mimarlık Eğitimi Birliği EAAE ve Uluslararası Mimarlar Birliği UIA'nın katkılarıyla Velux firması tarafından organize ediliyor. Çağdaş mimari tasarımlarda gün ışığının rolünün tekrardan düşünülmesi, tasarımda etkin hale getirilmesi ve tartışmaya açılmasının hedeflendiği yarışmaya bütün mimarlık öğrencileri katılabilir. Ödüller Ekim ayında sahiplerini bulacak.

FUAR

Unicera

Tarih: 19-23 Nisan 2006

Yer: Tüyap, İstanbul

Seramik Federasyonu, TİMDER Tesisat ve İnşaat Malzemecileri Derneği işbirliği ile hazırlanan 18. Seramik ve Banyo Fuarı'nda mutfak, banyo ve ankastre cihazlardaki tüm yeni tasarımlar ve uygulamalar yer alacak.

EĞİTİM

34. Uluslararası İstanbul Müzik Festivali

Tarih: 8-25 Haziran 2006

İstanbul Kültür Sanat Vakfı (İ.K.S.V.) tarafından düzenlenen 34. Uluslararası İstanbul Müzik Festivali programı, 250. doğum yılında Mozart temasını taşıyor. Festival kapsamında, 20 Haziran'da İstanbul Arkeoloji Müzesi'nde saat 21:30'da yapılacak olan Boğaziçi Quartet Konseri Elginkan Holding A.Ş.'nin gösteri sponsorluğunda gerçekleştirilecek. Program içeriğinin tamamını yine Mozart eserleri oluşturacak.

FESTİVAL KONSER

Sihhi Tesisat Uyum Kursu

Tarih: 17-21 Nisan 2006

Yer: Antalya Atatürk Endüstri Meslek Lisesi

EMAR A.Ş. tarafından düzenlenen 2006 yılının 2. dönem kursuna, Antalya bölgesinde faaliyet gösteren sıhhi tesisatçılık mesleği sahibi kişiler katılabilir. Kontenjanı 40 olan eğitim programı 20 saati kapsıyor. Eğitim sonunda düzenlenen sınavda başarılı olan sıhhi tesisat ustalarına sertifika verilecek.

85 yılın özeti

“Yaşamın +1'i için ise çok kısa bir özet yapacağım. Yabancı dili 35 yaşından sonra öğrendim. Hocalığım 35-50 arasındır. Gazete yazılarına 61 yaşında başladım. 10 sene Hürriyet'te, 3 sene Akşam da yazılar yazdım. Çayırova Arçelik, Uludağ Kervansaray Oteli, Alarko Tuzla Tesisleri, Hürriyet Güneşli Binası gibi ciddi mimari yapıları 41 yaşından sonra yaptım. Bir şeyler öğrendiğim ve kafamın içinde doğru işi yapabilecek kadar bilgi biriktirdiğim bir zamandı. İlk kitabım çıktığında da 63 yaşındaydım. Benim öğrendiğim bir şey var. Hiçbir zaman geç değildir. Şart o ki, kaç yaşında olunursa olunsun ciddi davranmak, ciddi çalışmak esastır. İnsanın güler yüzlü oluşu ciddiyeti ortadan kaldırmaz. Ancak bazen çabuk ölünür. Ama insan olarak onurumuz, öleceğimize göre değil, hiç ölmeyeceğimize göre yaşamamızı gerektirir. İşte 85 yılın özeti budur.”

"Allah'tan bütün dileğim, kurduğum bütün müesseselerin devamlılığının sağlanması, memlekete faydalı birer kuruluş olarak insanlara iş imkanı yaratması, devlete vergi vermesi ve bizden sonra gelecek olanlara da örnek olmasıdır".

M. EKREM ELÇİNKAN

Kurucumuzdan miras kalan sağduyu, bilinç ve değerlerle ilerlemeye devam ediyoruz.